

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η Αγχιάλος» σας εύχεται Καλή χρονιά με υγεία και οικογενειακή ευτυχία. Ο νέος Χρόνος 2019 να φέρει Ειρήνη και Ευτυχία σε όλο τον κόσμο!

Θόδωρος Αντωνίου

Έφυγαν δύο σημαντικές προσωπικότητες των γραμμάτων και του πολιτισμού, φίλοι και συμπαραστάτες του Συλλόγου!

Σαράντος Ι. Καργάκος

ΠΑΡΕΛΕΛΗΛΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Α.
Αριθμός Άδειας:
4536

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ISSN 1792-1872

137
χρόνια από την
απελευθέρωση
της Θεσσαλίας
σελ. 6-7

Νέα Αγχιάλος

Από το
1993

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018 • ΤΕΥΧΟΣ 101

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Του Κώστα Τσιάνη

Σημείο εκκίνησης;

Δεν ξέρω πόσοι από εσάς αισθάνεστε διαφορετικά για την νέα χρονιά; πόσοι εμπνέεστε από την έννοια του φέτος είμαστε εκτός μνημονίου, και άρα αναμένουμε κάτι καλύτερο για την ζωή μας. Είναι όμως γεγονός ότι και στις προηγούμενες μνημονιακές ή μη χρονιές (ναι τόσο πίσω) οι γιορτές ήταν αυθόρμητα, κυρίως λόγω ατμόσφαιρας, αιτία κάποιες φορές και αναίτιας αισιοδοξίας. Να πάρουμε καινούριες αποφάσεις με την ψευδαίσθηση ότι μπορούμε να μηδενίσουμε το κοντέρ του τι κουβαλάμε από την προηγούμενη χρονιά και ταυτόχρονα με το ημερολόγιο να ξεκινήσουμε χωρίς τα «κακά βάρη» του παρελθόντος μας. Είναι αυτό ακριβές; μάλλον όχι.. αλλά είναι θέμα ψυχολογίας. Και η καλή ψυχολογία είναι υπεύθυνη για το 80% του αποτελέσματος.

Ας πάρουμε αποφάσεις για τον εαυτό μας και ας προσπαθήσουμε να βάλουμε χρονοδιάγραμμα. Πραγματικό όμως χρονοδιάγραμμα. Ενδεχομένως να κόψουμε κακές συνήθειες, (π.χ. να κόψουμε το κάπνισμα ή να κάνουμε δίαιτα) όχι «από Δευτέρα», αλλά άμεσα.

Το πραγματικό χρονοδιάγραμμα απαιτεί μια αρχή. Ένα σημείο εκκίνησης. Όπως θα μπορούσαν να είναι οι γιορτινές μέρες. Οι γιορτινές μέρες είναι παραδοσιακά μέρες με τις οποίες κάνουμε ή προσπαθούμε να κάνουμε ειρήνη με τον εαυτό μας! Είναι επίσης ευκαιρία για ειρήνη με τους γύρω μας, από το συγγενικό οικογενειακό μας περιβάλλον με τον γείτονα, τον συγγενή, τον φίλο, με τον οποίο μπορεί μέσα στην χρονιά να έχουμε ανταλλάξει μια κουβέντα παραπάνω. Είναι επίσης μέρες που σκεπτόμαστε τον διπλανό μας που ενδεχομένως δυστυχεί περισσότερο από εμάς, και κάνουμε κάτι γι αυτό και δεν κατηγορούμε το κράτος για την ολιγωρία του, ενώ εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να δώσουμε, λίγο χρόνο συνήθως, σε δράσεις ανθρώπων που προσπαθούν χωρίς το κράτος. Θα έπρεπε ίσως να σκεφτούμε ειδικά φέτος που προγραμματίζονται 4 - 5 εκλογικές κάλπες ότι το κράτος και όλες οι δομές του, Κυβέρνηση - Δήμοι Περιφέρειες - Ευρωβουλή) θα κριθεί εκλογικά, όμως εμείς στο τέλος της χρονιάς θα φέρουμε το βάρος, ανάλογα και τις ευαισθησίες μας, μια ακόμη χρονιάς ολιγωρίας, γι' αυτά που θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει και δεν το πράξαμε.

Έχοντας αυτές τις σκέψεις, θα έλεγα πως θα αισθανθούμε πραγματικά καλύτερα, αν κάνουμε τις γιορτινές μέρες και την αρχή του νέου χρόνου, αυτό το σημείο εκκίνησης, για να δρούμε σαν άνθρωποι. Συλλογικά με Αλληλεγγύη και ευαισθησία για τον άνθρωπο και λίγο (λίγο μόνο) πέρα από το στενό προσωπικό μας συμφέρον.

Υγεία Ειρήνη και Ευτυχία σε όλο τον κόσμο!

Περιμένουμε γνώμες και ιδέες για το νέο σήμα και την ανανέωση της εφημερίδας!

Συνεχίζει ανανεωμένη

ΤΟ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ, ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΡΓΟ

Τα τελευταία 15 χρόνια η εφημερίδα μας «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» αναμορφώθηκε από ασπρόμαυρη 4σέλιδη και αργότερα 6σέλιδη, την περίοδο 1993-2003, επί προεδρίας του αείμνηστου Θανάση Κιλμπασάνη, έγινε 16σέλιδη και πολλές φορές 20σελιδη και έγχρωμη. Η εφημερίδα μας εκδίδεται σε 1200 τεύχη και αποστέλεται σε 1000 συνδρομητές Αγχιαλίτες, πανελλαδικά και στο εξωτερικό και σε 200 προσωπικότητες, βιβλιοθήκες και ιδρύματα τιμής ένεκεν.

Εξαιτίας όμως της κατάργησης της ατέλειας των ταχυδρομικών, το κόστος της εφημερίδας ανέβηκε αισθητά. Για τα 4 τεύχη το χρόνο, το κόστος έκδοσης, ταχυδρομικών και συσκευασίας αποστολής ανέρχεται στο ποσό των 4500-5000,00 ευρώ ετησίως (όπως φαίνεται στους δημοσιευμένους οικονομικούς απολογισμούς του συλλόγου κάθε έτος). Ένα κόστος δυσβάστακτο για το Σύλλογό μας, αφού δεν επιδοτήθηκε από καμία Δημοτική Αρχή. Εάν οι αναγνώστες μας είχαν συνειδητοποιήσει την αξία και την προσφορά της εφημερίδας μας και έστελναν την συνδρομή τους 10 ευρώ το χρόνο, τότε θα υπερκάλυπταν το συνολικό κόστος της εφημερίδας και με το πλεόνασμα θα είχε ο Σύλλογος την δυνατότητα να κάνει περισσότερα πράγματα για τον τόπο και τον πολιτισμό.

Δυστυχώς όμως 100-150 Αγχιαλίτες και 60-80 φίλοι του συλλόγου στήριζαν κάθε χρόνο την εφημερίδα καλύπτοντας το 50% της έκδοσης (τα ονόματα όλων είναι δημοσιευμένα).

Έτσι μετά από 25 συναπτά έτη προβολής και ανάδειξης της Παλαιάς και Νέας Αγχιάλου και αδιάλειπτης παρουσίας στα δρώμενα της Νέας Αγχιάλου, των Αγχιαλιτών της Αθήνας και των Αγχιαλιτών Απανταχού της Οικουμένης αρθήκαμε στην σκέψη της πλήρους διακοπής της έκδοσης της εφημερίδας μας.

Στο Δ.Σ. του Συλλόγου, το καλοκαίρι, αποφασίσαμε ότι με την συμπλήρωση της 25ετίας, το 100ο τεύχος να είναι το τελευταίο. Πρότине δε ο πρόεδρος να υπάρχει μια συνέντευξη του συμπατριώτη μας ευπατριώτη Παρασκευά Δράγνη όπως και έγινε. Την απόφασή μας δε αυτή, ανακοινώσαμε στον συμπατριώτη μας Παρασκευά Δράγνη, με την οποία πρότασή μας δεν συμφώνησε, αλλά ενστερνήθηκε το πρόβλημα της οικονομικής δυσχέρειας που αντιμετωπίζει ο Σύλλογος και ως γνήσιος πατριώτης προσφέρθηκε αυτοβούλως να καλύψει τα έξοδα της έκδοσης της εφημερίδας, όπως έκανε και την περίοδο 1993-2003, από την ίδρυσή της και μας παρότρυνε να μην τη σταματήσουμε. Πρόκειται για μια ενέργεια άξιας επαίνου υποκινούμενη με αποκλειστικό γνώμονα την αγάπη προς την πατρίδα μας, την Νέα Αγχιάλο. Έτσι συνεχίζει ανανεωμένη χάρη στην προσφορά του!!!

Τα Άγια Θεοφάνεια στην Νέα Αγχιάλο

Τα Θεοφάνεια αποτελούν μία από τις μεγαλύτερες και πιο σημαντικές εορτές της Χριστιανοσύνης. Η Εκκλησία μας εορτάζει την φανέρωση των τριών Προσώπων της Αγίας Τριάδος, κατά την βάπτισή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού από τον Ιωάννη τον Πρόδρομο στον Ιορδάνη ποταμό.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 06 Ιανουαρίου 2019 η καθιερωμένη τελετή καθαγιασμού των υδάτων στην παραλία της Νέας Αγχιάλου, με θρησκευτική κατάνυξη και ιδιαίτερη λαμπρότητα.

Προηγήθηκε Θεία Λειτουργία και Αγιασμός στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου, την οποία παρακολούθησαν εκπροσωπώντας τη δημοτική αρχή, ο Αντιδήμαρχος Λοιπών Περιφερειακών Δημοτικών Ενότητων κος Μιχαήλ

Καπουρνιώτης οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κα Μποντού-Τοκαλή Γεωργία, κος Απόστολος Τσακανίκας και ο κος Θεολόγος Διαμαντένιας, εκπροσωπώντας την 111 Πτέρυγα Μάχη ο επισμηναγός κος Γεώργιος Σπυρόπουλος, καθώς και εκπρόσωποι τοπικών Συλλόγων και οργανώσεων.

Στη συνέχεια οι επίσημοι και πλήθος πιστών συγκεντρώθηκε στον χώρο της τελετής στην παραλία, όπου και παρακολούθησαν με κατάνυξη την Τελετή Κατάδυσης του Τιμίου Σταυρού, που τελέστηκε από τον Ιερέα του Ι. Ν. του Αγίου Γεωργίου πατέρα Αθανάσιο Μακαντάση.

Παρά το τσουχερό κρύο τρεις νέοι βούτηξαν στα παγωμένα νερά για τον Τίμιο Σταυρό. Οι τυχεροί φέτος που έπιασαν τον Τίμιο Σταυρό ήταν ο Ιωάννης Οικονόμου, ο Δημήτριος Ζέκος και ο Νικόλαος Γαυρινιώτης.

ΙΕΡΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ»
ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ

σελ. 7

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ...

- ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΑΠΟ ΤΟ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟ ΣΥΛΛΟΓΟ σελ. 2-14
- 3 ΜΗΝΕΣ σελ. 3
- ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΪΤΑΛΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ σελ. 4
- ΨΥΧΙΚΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ σελ. 5-6
- ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ σελ. 10
- ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ σελ. 11
- Ανακαλώντας μνήμες μέσα από τις σελίδες ενός βιβλίου σελ. 12
- Βιβλιοπαρουσιάσεις σελ. 15

Αποστολή στην Αιθιοπία

σελ. 8-9

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα γιορτάστηκε και φέτος στη Δημοτική Ενότητα της Νέας Αγχιάλου η εθνική επέτειος της 28ης Οκτωβρίου. Το πρωί της Κυριακής πραγματοποιήθηκε η επίσημη δοξολογία στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου παρουσία των τοπικών αρχών και εκπροσώπων των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κατόπιν ακολούθησε η εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας από την καθηγήτρια αγγλικής γλώσσας και φιλολογίας του Γυμνασίου Νέας Αγχιάλου κα Λάμπρου Μαρία, στον χώρο του Ηρώου στην κεντρική πλατεία.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε η ανάπεμψη της επιμνημόσυνης δέησης υπέρ των Πεσόντων και ακολούθησε η κατάθεση των στεφάνων από τη Δημοτική αρχή, από τους εκπροσώπους των Ενόπλων Δυνάμεων και τους υπόλοιπους φορείς της περιοχής, κα-

θώς και η ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου από την χορωδία της Νέας Αγχιάλου.

Οι εκδηλώσεις κορυφώθηκαν με την καθιερωμένη παρέλαση δια της οδού Ελληνικής Αεροπορίας προ των επισήμων, των Μαθητών του Ευγένειου (1ου) Δημοτικού Σχολείου, των Μαθητών του Βαρνάκειου (2ου) Δημοτικού Σχολείου, των Μαθητών του Γυμνασίου, των Μαθητών του Λυκείου, του χορευτικού του Φιλοπρόδοτου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου, του Συλλόγου εν Θεσσαλία Οξυωτών και του χορευτικού του Πολιτιστικού - Αθλητικού Συλλόγου «Η Νέα Αγχιάλος».

Τέλος μετά την παρέλαση παρουσιάστηκαν παραδοσιακοί χοροί από τα χορευτικά του Φιλοπρόδοτου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου, του Συλλόγου εν Θεσσαλία Οξυωτών και του Πολιτιστικού - Αθλητικού Συλλόγου «Η Νέα Αγχιάλος».

Διδακτική επίσκεψη: «Μουσείο Εθνικής Αντίστασης Λάρισας»

Στις 26 Οκτωβρίου 2018 πραγματοποιήθηκε στο ΓΕΛ Νέας Αγχιάλου ο εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου 1940. Η εκδήλωση, πέρα από το επετειακό πρόγραμμα της πρόγραμμα, περιλάμβανε απόδοση βραβείων κι αριστίων, ορισμό σημαιοφόρου και παραστατών.

Την Πέμπτη 1 Νοεμβρίου 2018 οι μαθητές-τριες της Γ' τάξης του Γενικού Λυκείου Νέας Αγχιάλου επισκέφθηκαν, στα πλαίσια διδακτικής επίσκεψης, το Μουσείο Εθνικής Αντίστασης στη Λάρισα. Με τη δέουσα προσοχή οι μαθητές παρακολούθησαν ξενάγηση στον πολύ ενδιαφέροντα χώρο του Μουσείου και στη συνέχεια συμμετείχαν σε εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Συγκεκριμένα, τους δόθηκε ένας κώδικας τον οποίο κλήθηκαν να αποκρυπτογραφήσουν δημιουργώντας δικά τους μηνύματα, με σκοπό να εντυφλήσουν πάνω σε γεγονότα της τοπικής ιστορίας που συνδέονται με την ιστορία της Ελλάδας που διδάσκονται στο σχολείο. Ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία σε έναν οργανωμένο και φιλόξενο χώρο που, εκτός από την ιστορική γνώση, εξάπτει και τη φαντασία των παιδιών. Συνοδοί καθηγητές: κ. Κιλμπασάνης Χρήστος, κα Βασιλού Ευσταθία, κα Κουτσερή Αναστασία.

Χριστουγεννιάτικη Γιορτή και στολισμός δέντρου από τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο

Το πνεύμα των Χριστουγέννων ζωντάνεψε **το Σάββατο 8 Δεκεμβρίου 2018**, στην κεντρική πλατεία της Νέας Αγχιάλου. Τα χαμόγελα και οι χαρούμενες παιδικές φωνούλες «γέμισαν» τον χώρο όπου βρισκόταν και ο Άι-Βασίλης φορτωμένος με στολίδια για το Χριστουγεννιάτικο δέντρο. Η παιδική χορωδία του Φιλοπρόδοτου Συλλόγου, μέσα από γνωστές κι αγαπημένες Χριστουγεννιάτικες μελωδίες, πλημμύρισε την πλατεία μας, δημιουργώντας μια ευχάριστη ατμόσφαιρα και κάνοντάς μας κοινωνούς της Χριστουγεννιάτικης μαγείας. Η φωταγώγηση του δέντρου έγινε μέσα σε κλίμα χαράς και ενθουσιασμού από όλους τους παρευρισκόμενους. Προσεφέρθησαν γλυκά και αναψυκτικά στους μικρούς μας φίλους καθώς και ζεστό κρασί στους μεγάλους. Μέσα στο καφεεντάκι «Στου καφέ τα Παραμύθια» παρουσιάστηκαν Χριστουγεννιάτικες δημιουργίες που φιλοτεχνήθηκαν με ιδιαίτερο μεράκι και διάθεση.

Η πρόεδρος και το Δ.Σ. του Φιλοπρόδοτου ευχαριστούν θερμά την μαέστρο κα Χαρά Σταυράκη που εργάζεται άοκνα και με αγάπη για το καλύτερο αποτέλεσμα της παιδικής χορωδίας του συλλόγου.

Ευχαριστούμε τους υπαλλήλους φωτισμού του δήμου για την προσφορά τους στην άρτια διεξαγωγή της φωταγώγησης.

Το Σάββατο 22 Δεκεμβρίου 2018 και στο κατάμεστο αμφιθέατρο του Δράγγειου Δημαρχιακού μεγάρου, πραγματοποιήθηκε η Χριστουγεννιάτικη παιδική γιορτή των παιδικών τμημάτων - χορευτικού και χορωδίας-του Φιλοπρόδοτου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με Χριστουγεννιάτικα τραγούδια, που απέδωσε μοναδικά η παιδική μας χορωδία δημιουργώντας μία ιδιαίτερα όμορφη ατμόσφαιρα, υπό την καθοδήγηση της μαέστρου

κας Χαρά Σταυράκη-Αναγνώστου. Στη συνέχεια παρουσιάστηκε το παιδικό θεατρικό έργο της Βαλασίας Πετρίδη, «Οι καλοί... οι κακοί... και ο Άι-Βασίλης», όπου οι μικροί πρωταγωνιστές εξέπληξαν ευχάριστα όλους τους παρευρισκόμενους με τις γεμάτες

Ευχαριστούμε τις κυρίες: Βήτα Αθηνά, Καμπούρη Ζέτα, Κοντού Βούλα, Μαλαματλή Βαία, Τριάντου Βάσω, για την συμβολή τους στην επιτυχία της καλλιτεχνικής έκθεσης.

Τέλος, ευχαριστούμε πολύ, όλους εσάς που παρευρεθήκατε και συμμετείχατε στη μικρή μας γιορτή!!!

ζωντάνια και κέφι ερμηνείας τους.

Στο τέλος της γιορτής ο Άι-Βασίλης μοίρασε γλυκά στους μικρούς, αλλά και στους μεγάλους φίλους του. Το Δ.Σ. του Φιλοπρόδοτου, ευχαριστεί όλους όσους τίμησαν με την παρουσία τους και αυτήν την εκδήλωση του Συλλόγου. Ευχαριστεί επίσης τα μικρά παιδιά, που απέδειξαν, για ακόμη μία φορά, πως μόνο μέσα από τα μάτια τους μπορούμε να πάρουμε χαρά και αισιοδοξία. Να νιώσουμε το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων, να μας αγγίξει η μαγεία τους και να μας δώσει αυτό το κάτι που χρειαζόμαστε για να είμαστε ευτυχισμένοι.

Το χαμόγελό τους είναι η ελπίδα μας για ένα καλύτερο αύριο.

Καλά Χριστούγεννα, χρόνια πολλά ...!!!

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Την Τετάρτη 21 Νοεμβρίου, στο καφέ Cielo στη Νέα Αγχιάλο, πραγματοποιήθηκε 4ωρο σεμινάριο Πρώτων Βοηθειών από διασώστες του ΕΚΑΒ Βόλου. Την πρωτοβουλία είχε ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος που απηύθυνε κάλεσμα σε όλους όσους ήθελαν να μάθουν πως να βοηθήσουν τον συνάνθρωπό τους που βρίσκεται σε κίνδυνο παρέχοντάς του τις πρώτες βοήθειες μέχρι να φτάσει το ΕΚΑΒ. Με την βοήθεια ηχητικών και τηλεοπτικών μέσων, παρουσιάστηκαν τρόποι πρόληψης και αντιμετώπισης τραυματισμών, την παροχή Α' Βοηθειών σε διάφορα παθολογικά περιστατικά, αλλά και επιμέρους ενότητες που αφορούσαν στην υποστήριξη λειτουργιών καρδιάς, πνευμόνων και στη χρήση

αυτόματου εξωτερικού απινιδωτή.

Οι παρευρισκόμενοι είχαν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν τόσο σε θεωρητικό όσο και σε πρακτικό επίπεδο στην παροχή πρώτων βοηθειών από τους εξαιρετικούς διασώστες-εκπαιδευτές κ. Βαϊτση Δημήτρη και Πετρούλα Πέτρο. Σε όλους όσους συμμετείχαν θα χορηγηθούν πιστοποιήσεις-βεβαιώσεις παρακολούθησης του σεμιναρίου. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά το Τμήμα Εκπαίδευσης του ΕΚΑΒ για την υψηλή ποιότητα εκπαίδευσης που προσέφερε στους παρευρισκόμενους που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του συλλόγου, αλλά και για την άψογη οργάνωση του σεμιναρίου.

3 μήνες+

Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

✓ Κίτρινα Γιλέκα: όπως φαίνεται τα πολύ απλά ζητήματα όπως η αύξηση ενός φόρου στις μεταφορές, αρκούσε για να κινητοποιήσει κάθε Σάββατο τους Γάλλους οι οποίοι μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης κατέβηκαν σε διαδηλώσεις φορώντας κίτρινα γιλέκα. Η

καταστολή από την Γαλλική κυβέρνηση ήταν ισχυρή όμως τα κίτρινα γιλέκα χωρίς συγκεκριμένη ιδεολογική χροιά (προσπάθησαν, αφού δεν μπόρεσαν να τους τοποθετήσουν σε άκρα, αριστερά ή δεξιά και να τους βαφτίσουν εξτρεμιστές) δεν εκάμφθησαν και παρότι ο Γάλλος πρόεδρος πήρε πίσω κάποια από τα μέτρα, το κίνημα, αν και μειούμενο, δεν φαίνεται να έχει πει ακόμη την τελευταία του λέξη.

✓ Από τις πιο σημαντικές ειδήσεις που συνέβησαν το τελευταίο τρίμηνο ήταν η εκτέλεση από τις Αλβανικές δικαστικές αρχές και κάτω από πολύ αδιευκρίνιστες συνθήκες ενός Έλληνα πολίτη και ταυτόχρονα μειονοτικού πολίτη της Αλβανίας, του Κων/νου Κατσίφας στο χωριό Βουλιαράτες. Την ώρα που στον ίδιο χώρο οι επίσημοι και των δύο χωρών (μεταξύ αυτών και ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Χρήστος Τριαντόπουλος ως εκπρόσωπος του Συλλόγου μας) τιμούσαν τους πεσόντες

ήρωες του ελληνοαλβανικού μετώπου ο Κων/νος Κατσίφας (μετά από λογομαχία(;) με τους Αλβανούς αστυνομικούς και την κατοχή αλλά μάλλον όχι χρήση, όπλου) εκτελέστηκε αφού περικυκλώθηκε από δεκάδες αστυνομικούς ειδικών δυνάμεων. Η Αλβανική πλευρά εκτός του ότι δεν έδωσε ποτέ επαρκείς εξηγήσεις για τα γεγονότα και την δράση των αστυνομικών φέρθηκε προκλητικά όχι μόνο στην καθυστέρηση παράδοσης της σωρού του εκλιπόντα στους οικείους του για την ταφή αλλά φέρθηκε και προκλητικά στους ανθρώπους από την Ελλάδα που θέλησαν να περάσουν τα σύνορα και να παραβρεθούν στην κηδεία.

✓ Βόμβα στον όμιλο ΣΚΑΙ από άγνωστη μέχρι στιγμής οργάνωση και ευτυχώς χωρίς θύματα. Σε κάθε περίπτωση νομίζω όλοι συμφωνούν ότι η καλύτερη απάντηση στους τρομοκράτες ήταν το πρωτοσέλιδο της Καθημερινής.

✓ Παραίτηση υπουργού: ο κ. Κοτζιάς για λόγους οι οποίοι μάλλον δεν

διευκρινίζονται και κινούνται ανάμεσα σε κουτσομπολιά για το τι έγινε σε ένα Υπουργικό Συμβούλιο και ισορροπιών μεταξύ κυβερνητικών εταίρων, παραιτήθηκε.

✓ Η συμφωνία των Πρεσπών, η οποία προχωρεί καθώς ο Ζάεφ (αφού έκαναν παρέλαση από τα Σκόπια οι περισσότεροι θεσμικοί παράγοντες των Βρυξελλών αλλά και των ΗΠΑ) βρήκε τους 80 βουλευτές για την Συνταγματική αναθεώρηση. Εντούτοις δεν ξέφυγε από λεκτικά φάουλ που επισημάνθηκαν ακόμη και από τον ειδικό αντιπρόσωπο του ΟΗΕ κ. Νίμιτς. Στην Ελλάδα ξεψαχνίζουμε τηλεοπτικά τις τάσεις βουλευτών για την συμπλήρωση του 151 (συνέχεια επί του πιεστηρίου).

Επί του πιεστηρίου

- ✓ Η καθυστέρηση στην έκδοση του παρόντος φύλλου έφερε μια σειρά γεγονότων επί του πιεστηρίου υπό μορφή χιονοστιβάδας με αφορμή την «συμφωνία των Πρεσπών»: παραιτείται ο Πάνος Καμένος από Υπουργός και αποσύρει την εμπιστοσύνη του στην Κυβέρνηση. Οι περισσότεροι Υπουργοί των ΑΝΕΛ όμως δεν παραιτούνται, μεταξύ αυτών και η κα Μαρίνα Χρυσοβελώνη από την Μαγνησία. Οι διαφωνίες ανάμεσα στα κόμματα για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης και την συμφωνία οδήγησαν σε διαγραφές αλλά και διάλυση κοινοβουλευτικών Ομάδων (Ποτάμι) ενώ οι «πρόθυμοι» 153 βρέθηκαν και η συμφωνία πέρασε. Περισσότεροι σχολιασμός στο επόμενο φύλλο. Περιμένουμε πάντα και τις δικές σας απόψεις (άλλωστε ο αναγνώστης έχει πάντα τον τελευταίο λόγο) σε ψύχραιμο και ευπρεπή λόγο.
- ✓ Εκκλησιαστική περιουσία Συμφωνία, ξαφνικά μεταξύ πρωθυπουργού και Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου. Σχέδιο που περιελάμβανε μεταξύ άλλων την αλλαγή καθεστώτος μισθοδοσίας των ιερών. Λογάριασαν όμως χωρίς την Ιερά Σύνοδο αλλά και το Οικουμενικό Πατριαρχείο και αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε σε Ναυάγιο.
- ✓ Μην ξεχαστούμε το γνωστό σήριαλ κόβονται δεν κόβονται οι συντάξεις έληξε. Οι συντάξεις δεν κόβονται... άλλο.
- ✓ Φυσικό αέριο: για μια ακόμη φορά διαβάζουμε για έναρξη των εργασιών για την επέκταση του δικτύου φυσικού αερίου στην Δημοτική Κοινότητα Ν. Αγχιάλου και της πρώην κοινότητας Μικροθηβών που μάλιστα θα κάνει δυνατή τη δυνατότητα σύνδεσης με το δίκτυο φυσικού αερίου μέσα στο 2019. Αν και το 2019 είναι εκλογικά ύποπτο... Μακάρι! Μια ακόμη επιλογή που δεν μας χαλάει!!
- ✓ Τομυ: γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο για την δημιουργία Τομυ στην Νέα Αγχιάλο. Από ότι φαίνεται αυτό είχε ως συνέπεια την προσωρινή διακοπή του Ιατρείου του ΕΣΥ. Μικρό το κακό, καθώς στα θέματα της υγείας τα προβλήματα που έχει ιδιαίτερα ο θεσμός του οικογενειακού γιατρού δεν φαίνεται να λύνονται με το τέλος του έτους...
- ✓ Υψηλές επισκέψεις για τον Συνεταιρισμό, καθώς ο πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνεταιρισμού υποδέχθηκαν στο εργοστάσιο του Συνεταιρισμού στην Νέα Αγχιάλο τον Επίτροπο Μεταναστευτικής Εσωτερικών Υποθέσεων και Ιθαγένειας, Δημήτρη Αβραμόπουλο. Ο Επίτροπος την προηγούμενη μέρα ήταν καλεσμένος του Ροταριανού ομίλου στον Βόλο και την επόμενη μέρα επισκέφθηκε και τον Συνεταιρισμό όπου και ξεναγήθηκε από τον Πρόεδρο Ιωάννη Κίτσιο στο Οινοποιείο, στο Εμφιαλωτήριο Οίνων, στο Αποστακτήριο και στο Εμφιαλωτήριο Τσίπουρο.
- ✓ Πολλά ακούγονται για συνδυασμούς και υποψηφίους όχι μόνο για την Δημαρχία αλλά και για νέα πρόσωπα στις λίστες των κομμάτων για τις εθνικές εκλογές (όποτε αυτές γίνουν). Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε ιδίως για τις τοπικές εκλογές ονόματα αλλά ας μην μπούμε στο παιχνίδι αφού το επόμενο φύλλο θα είναι προεκλογικό και θα ξέρουμε ακριβώς ποιοι θα κληροκληθούν για τον Δήμο Βόλου και την Περιφέρεια Θεσσαλίας. Επίσης θα είναι ενδιαφέρον να δούμε πως θα κινηθούν οι συνδυασμοί με την νέα λογική της απλής αναλογικής, που θέλει να υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην εκλογή Δημάρχου και την αριθμητική υπεροχή του συνδυασμού του στο Συμβούλιο, όπου παίρνονται οι αποφάσεις. Μετεκλογικές συνεργασίες; θα λειτουργήσει;

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:
Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα,
Κωδικός έκδοσης 1156
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Ιστοσελίδα: www.aghialos.com

Εκδότης - Διευθυντής:
Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Τηλ. & Fax: 210 88.18.442

Διεύθυνση Σύνταξης:
Κων/νος Τσιάμης
Συντακτική Επιτροπή:
Κων/νος Τσιάμης, Κραβαρίτης Γιώργος,
Ζαφειροπούλου Μαρία, Χρήστος Τριαντόπουλος,
Κουτσικόπουλος Χρήστος, Σταύρος Πατκίδης
Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
B. & E. Μπαμπιά ΕΠΕ
12ο χλμ. Αθηνών - Λαμίας, Μπακογιάννη Παύλου 80
Τηλ.: 212 700 3210 • FAX: 212 700 3240

Αλληλογραφία:
Τσιάμης Κω/νος, Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Τηλ.: 210 88.18.442
Fax: 210 88.18.442
Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα

Συνδρομές:
Ετήσια συνδρομή: 10 €
Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10 €
Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30 €

Με ποιους τρόπους μπορείτε να πληρώσετε τη συνδρομή σας στην εφημερίδα:

- 1) Πληρωμή στο καφεκοπτείο της κα. Φωτεινής Τριαντοπούλου.
- 2) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - Αριθμός Λογαριασμού: 6011-040030-178
BAN GR3901710110006011040030-178 SWIFT-BIC PIRBGRAA
- 3) Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11361 Αθήνα στο όνομα Απόστολος Ζαφειρόπουλος για την Εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ (Σε Ευρώ)

Τα ποσά που υπερβαίνουν τη συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο
(Όσοι δε βλέπουν το όνομά τους να τηλεφωνούν στον Ταμία κo Σταύρο Πατκίδη, τηλ.: 694 7512861)

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ	ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ
ΜΕΛΗ					
380	Αγγελόπουλος Σπύρος	10	385	Τσίκας Ηλίας	20
32	Αιμονιώτης Φάνης	10	38	Τσόλας Κων/νος	20
377	Αναστασοπούλου Καίτη	30	379	Τσουκαλά Σουλτάνα	30
378	Γαραντζιώτης Ευστάθιος	10	382	Χουσιάδα Καλλιρόη	30
37	Γκινιδη Ιωάννα	10	ΦΙΛΙΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ		
383	Γκινιδη Ιωάννα	20	386	Δανάκη Δήμητρα	10
35	Διαμαντίνια Βούλα	10	376	Δανάκης Γεώργιος	10
381	Δουλιγέρογλου	20	372	Δημόπουλος Δημήτρης	20
384	Ερινάκης Θωμάς	10	387	Ζαφείρης Παναγιώτης	20
25	Κολώνης Γεώργιος	10	374	Καράλης Βασίλης	10
28	Μπαλόκα Ελένη	15	388	Κιουσόπουλος Σωκράτης	20
29	Παρασκευαΐδης Βαγγέλης	10	389	Μαντάλοβας Ευάγγελος	20
33	Ρήγα Ευγενία	20	370	Νανόπουλος Σπύρος	10
30	Ρουπακιά Αναστασία	10	390	Πάνος Χρήστος	20
31	Σίμος Αθανάσιος	20	373	Σακκή Ιωάννα	10
34	Σούλας Σπύρος	10	371	Σιάτρας Δημήτρης	10
27	Σύλλογος Γυναικών Ν. Αγχιάλου	30	375	Τασσόπουλος Δημήτρης	10
26	Τσάμη Άννα	20			

Τα Κάλαντα του 2019

της Ευαγ. Αργυροπούλου

**Να τα πούμε;
ε... πέτετα**

αγάπη έχε στην καρδιά
και θ' αρθεί κι η χαρά.

Μη φοβηθείς το σύννεφο με την πυκνή μαυρίλα και τον βοριά π' αδιάκοπα μουγκρίζει, σα θεριό, του δένδρου κι αν μαράθηκαν τα πράσινά του φύλλα εδώσανε την ομορφιά, αφήσαν τον καρπό

Κάνει τον κύκλο η ζωή και τελειωμό δεν έχει, παίρνει, αφήνει, χάνεται σκορπίζει σα καπνός μα... κάπου μέσα μας βαθεία σαν κάτι ανοδεύει κι είναι η Λάμψη του Χριστού που δίνει αιθέριο φως.

Υγεία - Χαρά και καλή καρδιά
και για το 2019

Μη φοβηθείς τα δύσκολα της γης τα μονοπάτια που όλο κλωθογυρίζουνε και άκρη πουθενά, κράτα τα πόδια σου γερά με σταθερό το βήμα,

Για την εφημερίδα μας
Χρόνια Πολλά με Υγεία
όλες τις Άγιες Ημέρες

πέτετα=πέστε τα

Επερώτηση του Δημοτικού Συμβούλου Διαμαντένια Θεολόγου

Θέμα: Σίτιση άπορων μαθητών

Κύριε πρόεδρε,
στις 18-1-2019 επισκέφθηκα την Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Μαγνησίας προκειμένου να ενημερωθώ για θέματα παιδείας και τυχόν προβλήματα, που θα μπορούσε ο Δήμος Βόλου, να συμβάλει στη λύση τους.

Με έκπληξη πληροφορήθηκα, πως η Δημοτική Αρχή απέχει από την σίτιση των άπορων μαθητών. Συγκεκριμένα την σχολική χρονιά 2016-17 η Μητρόπολη Δημητριάδος είχε συμφωνήσει να παρέχει πρωινό στους μαθητές και ο Δήμος το δεκατιανό προσφέροντας 1,5 ευρώ ανά μαθητή. Στο πρόγραμμα αυτό σίτισης συμπεριλήφθησαν 128 μαθητές.

Την επόμενη όμως σχολική χρονιά 2017-2018 ο δήμος αποσύρθηκε, πράγμα που κάνει και την τρέχουσα σχολική χρονιά 2018-2019.

Επειδή οι συμπολίτες μας, που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν οικονομικά στην διάρκεια της κρίσης πολ-

λαπλασιάζονται, στο περσινό πρόγραμμα σίτισης συμμετείχαν 332 μαθητές, ενώ στο τρέχον μέχρι στιγμής 248 μαθητές. Η επιλογή των μαθητών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα σίτισης γίνεται από τον σύλλογο διδασκόντων της κάθε σχολικής μονάδας, που είναι και οι απόλυτοι γνώστες των προβλημάτων των μαθητών.

Επειδή για πολλούς μαθητές το δεκατιανό παίζει τον ρόλο και του μεσημεριανού τους γεύματος, η χορηγήσή του αποτελεί μείζον θέμα.

Οι διαχειριστές των κλικιών και οι καθηγητές των σχολείων σε πολλές περιπτώσεις προς τιμή τους προσπαθούν από μόνοι τους την συνέχιση του προγράμματος, αλλά ο καθένας καταλαβαίνει πως αυτό είναι αδύνατο.

Επερωτάται η Δημοτική Αρχή, γιατί σταμάτησε την σίτιση των άπορων μαθητών;

Είναι δυνατόν ένας Δήμος του μεγέθους του Δήμου Βόλου, να μην μπορεί να ανταποκριθεί σε ένα τέτοιο κοινωνικό πρόβλημα, όταν μάλιστα ξοδεύονται πολλαπλάσια χρήματα σε εορταστικές εκδηλώσεις;

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΪΤΑΛΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

Γράφει ο Κωνσταντίνος Τσίκας*

Η 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ με βρίσκει να ενθυμούμαι ιστορίες από τον παππού μου από τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο. Οι αναμνήσεις έρχονται και φεύγουν γρήγορα και προσπαθώ να τις καταγράψω για να μην ξεχαστούν.

Ο μπαρμπα-Θανάσης, ο παππούς μου ήταν ένας όμορφος άνδρας που του άρεσε η παρέα, το τραγούδι και το καλό κρασί. Είχε συνήθεια να καπνίζει και να τρώει πικάντικα φαγητά. Αγαπούσε τα εγγόνια του εμένα τον Κώστα και τον μεγαλύτερο τον Θανάση, υπερβολικά. Συνήθως τις κρίνες ημέρες του χειμώνα ξαπλωμένοι σε ένα

Ο παππούς μου, Θανάσης Τσίκας (δεξιά)

διπλό κρεβάτι δίπλα στη ξύλινη σόμπα, να ζεσταινόμαστε καλά, ακούγαμε και αφουγκραζόμασταν τις ιστορίες από τον Ελληνοϊταλικό που μας έλεγε.

Υπηρετούσε την θητεία του όταν ξέσπασε ο Πόλεμος με την Ιταλία τον Οκτώβρη του 1940. Από την πρώτη στιγμή βρέθηκε στο μέτωπο. Υπηρετούσε στο Ορεινό Πυροβολικό, δηλαδή το ελαφρύ πυροβολικό που το μετέφεραν με άλογα σε βουνοκορφές. Οι ιστορίες που μας έλεγε περιστρέφονταν γύρω από τα ίδια θέματα:

Ο παππούς μου η γιαγιά μου και ο πατέρας μου από αριστερά

Ο παππούς μου (2ος από δεξιά)

Μας περιέγραφε τη δυσκολία να περπατάνε μέσα στο χιόνι, πολλοί στρατιώτες είχαν πάθει κρουσπαγήματα, για τις ψειρές που τις βγάζανε ζεσταίνοντας τα ρούχα τους στη φωτιά, για το κονιάκ και την σταφίδα που ήταν το μοναδικό τους φαγητό διότι δεν υπήρχε ανεφοδιασμός.

Θυμάμαι έντονα ένα από τα παραγγέλματα που τους έδιναν οι ανώτεροί τους προκειμένου να βάλουν με τα πυροβόλα τον εχθρό «Ανά τρεις κροσοφληγές».

Μάλιστα ένα κρύο βράδυ από την μεγάλη κατανάλωση κονιάκ, ένας στρατιώτης βρέθηκε το πρωί «σκασμένος» μέσα στη σκηνή του (αργότερα έμαθα ότι η κατανάλωση οινόπνεύματος σε κρύο, κάνει την καρδιά να δουλεύει υπερβολικά).

Μία άλλη ιστορία αναφερόταν στο άλογο που είχε ο παππούς μου, το οποίο από την κούραση δεν άντεξε και έπεσε μέσα στο χιόνι, ενώ η υπόλοιπη ομάδα των στρατιωτών συνέχισε την πορεία της διότι δεν έπρεπε να χάνουν χρόνο και απομακρυνθήκαν. Ο παππούς μου κάθισε δίπλα στο άλογο το οποίο ήταν εξασθενημένο και προσπάθησε για πολύ ώρα να το βοηθήσει να σηκωθεί, δίχως όμως αποτέλεσμα. Αναγκάστηκε, για να λήξει το μαρτύριο του ζώου, να καλύψει με την χούφτα του τα ρουθούνια του, ώστε αυτό να μην αναπνέει και να πεθάνει.

Η σχέση που διατηρούσε με τα άλογα ήταν μοναδική, είχε περάσει πολλά χρόνια της ζωής του να συνεργάζεται μαζί τους, ενώ πάντα τα θαύμαζε. Όταν βγήκε στη σύνταξη και πήρε μαζεμένα χρήματα έσπευσε να αγοράσει ένα άλογο - «καρά» που αποδείχτηκε νευρικό - σηκωνόταν στα δυο του πόδια. Μάλιστα σκόπευε να αγοράσει και άμαξα για να πηγαίνει βόλτα με την γυναίκα του.

Η πιο διασκεδαστική όμως ιστορία, που τότε στο μυαλό μου φάνταζε πραγματική, περιέγραφε μια μέρα του πολέμου που οι Ιταλοί είχαν στρατοπεδεύσει κοντά στους Έλληνες και κατάφεραν με μια οβίδα να γκρεμίσουν το καζάνι που μαγείρευαν την φασολάδα και έτσι έμειναν νηστικοί. Την επομένη ημέρα όμως οι Έλληνες έδωσαν τις συντεταγμένες στο πυροβόλο, και κατάφεραν να πλήξουν το καζάνι που μαγείρευαν οι Ιταλοί την αγαπημένη τους μακαρονάδα. Η χαρά στο στρατόπεδο των Ελλήνων ήταν απεριόριστη. Οι αντίπαλοι δεν θα έτρωγαν και την επομένη που πιάσανε τους Ιταλούς αιχμαλώτους διαπίστωσαν ότι τα μακαρόνια ήταν κολλημένα στα γένια

τους!

Περιέγραφε τους Ιταλούς ότι δεν είχαν «όρεξη» να πολεμήσουν, ενώ πολλοί απ' αυτούς ήταν μορφωμένοι (προφανώς μπήκαν στον πόλεμο από τις φιλοδοξίες του Μουσολίνι).

Η Γερμανική εισβολή τον Απρίλιο του 1941 και η συνθηκολόγηση υποχρέωσε τους μαχητές του αλβανικού μετώπου να παραδώσουν τα όπλα και είχε ήδη αρχίσει ένα άλλο μαρτύριο αυτό της επιστροφής με τα πόδια στο τόπο του καθενός, χωρίς κανένα σχέδιο συντεταγμένης υποχώρησης. Ο παππούς μου περιέγραφε τη κούραση, την πείνα και την εξαθλίωση που βίωσαν κατά την επιστροφή. Σε μια από τις ιστορίες του, μου ανέφερε ότι καθώς επέστρεφαν πέρασαν από ένα χωριό νύχτα και πεινούσαν πολύ, έτσι αναγκάστηκαν να κλέψουν από μία οικία μια κότα η οποία ήταν αρκετά παχουλή -ήταν γεμάτη ξύγκι από το πάχος- την έβρασαν και την καλόφαγαν.

Επίσης κατά την επιστροφή αναγκάστηκαν να κλέψουν και άλογα για να μπορέσουν να μεταφερθούν πιο γρήγορα. Η κλεψιά Έλληνα από Έλληνα σε όλο της το μεγαλείο... Η ανέχεια σε οδηγεί σε πράξεις που δεν θα έκανες διαφορετικά.

Επιστρέφοντας από το μέτωπο είδε για πρώτη φορά τα δίδυμα αγόρια του, αφού είχαν γεννηθεί το Φεβρουάριο του 1941. Δεν πρόλαβε να χαρεί την οικογένειά του, καθώς άρχισε να πολεμάει πάλι στον εμφύλιο πόλεμο, με την φυγή των Γερμανών το 1944.

Δεν κέρδισε καμία οικονομική βοήθεια από το Κράτος. Στις 24 Απριλίου 1943 Ιταλικά πλοία μέσα από τον Παγασητικό βομβάρδισαν την Νέα Αγχιάλο. Τότε αναγκάστηκαν οι κάτοικοι να κρυφτούν στα βουνά για να σωθούν από τις βόμβες. Η γυναίκα του Σοφία με τα δύο της παιδιά αναγκάστηκε να περάσει αρκετές ημέρες πίσω από την «Δεξαμενή» της Αγχιάλου, στη ύπαιθρο μαζί με άλλους συγγενείς. Εκεί ασθένησε από «κοιλιακά» το μεγαλύτερο παιδί ο Χαράλαμπος και πέθανε. Η γιαγιά μου η Σοφία έβλεπε συχνά ένα άσχημο όνειρο και φώναζε στον ύπνο της. Πιστεύω πως το όνειρό της οφειλόταν στο παιδί που έχασε, τις δύσκολες ημέρες του πολέμου.

* Τσίκας Κωνσταντίνος του Γεωργίου. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Νέα Αγχιάλο. Σπούδασε Κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Αξιωματικός του Πυροσβεστικού Σώματος. Διαμένει στο Βόλο.

Το ορεινό πυροβολικό (3ος όρθιος από δεξιά)

ΨΥΧΙΚΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ

Πείτε μου εσείς αν η ψυχολογική χρεωκοπία μας προηγήθηκε της οικονομικής ή εξελίχθηκαν παράλληλα. Ναι, σαν λαός έχουμε πτωχεύσει ψυχικά. Και αυτό συνέβη κατά κόρον στα χρόνια της μεταπολίτευσης και πήρε ανεξέλεγκτες διαστάσεις στα μνημονιακά χρόνια.

Πως όμως φτάσαμε εκεί; Γιατί τόση επιπολαιότητα; Γιατί τόση αδιαφορία; Ελλιπείς χαρακτήρες έπαιρναν επί σειρά ετών άλογες αποφάσεις για λογαριασμό ενός λαού που αδιαφορούσε αναζητώντας μόνο τη βολή του. Με πνευματική ηγεσία ανύπαρκτη, επιδιδόμενη στην κατάληψη τιμητικών θέσεων και ευεργετικών μισθολογίων.

Μπορεί σαν λαός να μην ήμαστε και ο πιο ισορροπημένος. Η ιστορία των τελευταίων 100 ετών δεν έχει παρά να δείξει καταστάσεις που προκάλεσαν ή προήλθαν από ψυχική ανισορροπία:

Εθνικός διχασμός, μικρασιατική καταστροφή, πτώχευση του 1932, γερμανοϊταλοβουλγαρική κατοχή, εμφύλιος πόλεμος, εξορίες και εκτοπίσεις, ασταθής δημοκρατία, στρατιωτική δικτατορία και μεταπολίτευση με στόχο τον εύκολο πλουτισμό.

Και φυσικά ακολούθησε το μοναδικό παγκόσμιο φαινόμενο της πτώχευσης του 2010 εν μέσω συνθηκών ειρήνης και παγκόσμιας οικονομικής ανάπτυξης.

Ναι, μη γελιέστε. Το 2010 πτωχεύσαμε πανηγυρικά και αυτοί που μας σώσανε μας έβαλαν χαλκά για τα επόμενα εκατό χρόνια. Τουλάχιστον.

Και τα μέτρα που μας επέβαλαν επιτείνουν και παρατείνουν την ψυχική παράκρουση που βιώνουμε. Αναμφίβολα ο φαύλος κύκλος στον οποίο οδηγηθήκαμε μας οδηγεί στον Καιάδα της ιστορίας.

Μπορούμε να αποφύγουμε το μοιραίο; Σύμφωνα με τον Σουν Τσου, τον οποίο ασπάζομαι και θαυμάζω, για να νικήσεις απαρύτητες είναι δύο προϋποθέσεις:

1. Να γνωρίζεις τον εαυτό σου.
2. Να γνωρίζεις τον εχθρό σου.

Εμείς τι γνωρίζουμε; Ούτε τον εαυτό μας, ούτε τον εχθρό μας. Για την ακρίβεια ιδέα δεν έχουμε ποιο είμαστε εμείς και ποιο είναι οι εχθροί μας.

Μέχρις εδώ καλά;

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

Θα με συγχωρήσετε. Δεν είμαι ούτε ψυχολόγος, ούτε ανθρωπολόγος. Διαπιστώνοντας όμως το τεράστιο κενό που αφήνουν οι παραπάνω ειδικότητες θα αποπειραθώ να προχωρήσω σε μία σύντομη παράθεση του ιστορικού ψυχολογικού υπόβαθρου του σύγχρονου Έλληνα.

Η ψυχολογική διολίσθηση του Έλληνα ξεκίνησε από την ήττα του από τους Ρωμαίους (168 π.Χ.) και τη ρωμαϊκή κατοχή που ακολούθησε. Βέβαια η κατοχή συνοδεύτηκε από βαριά συναισθήματα ενοχής και απόρριψης διότι οι μισοί Έλληνες είχαν πολεμήσει μαζί με τους Ρωμαίους εναντίον των άλλων μισών.

Γεγονός παραμένει πως ο Έλληνας από ελεύθερος άνθρωπος έγινε υπήκοος-υπόδουλος. Η μετάλλαξη κράτησε 400 χρόνια. Σας θυμίζει κάτι αυτό;

Παρ' όλα αυτά ο ελληνισμός κατάφερε να κρατηθεί πατώντας πάνω σε τέσσερις θεμέλιους λίθους. Τους πατρογονικούς Θεούς, την ελληνική φιλοσοφία, τα προαιώνια έθιμα και την οικογένεια.

Δυστυχώς για τους προγόνους μας περί τα τέλη του 4ου μ.Χ. αιώνα μία καινούργια δοκιμασία τους περίμενε. Ο χριστιανός αυτοκράτορας Θεοδόσιος και ο γιός του Αρκάδιος επέβαλλαν δια της βίας την χριστιανική θρησκεία. Μία θρησκεία ξένη στην ψυχολογία του Έλληνα. Μοιρολατρική, υποταγμένη πλήρως σε Θεό, Πατριάρχη και Αυτοκράτορα. Δίχως καμία δυνατότητα αμφισβήτησης της απόλυτης αλήθειας που κήρυττε το Ευαγγέλιο. Και αν θυμάστε όλη η ψυχосύνθεση των προγόνων μας βασίζονταν στην αμφιβολία, στην αμφισβήτηση και στην έλλογη επεξεργασία.

Έτσι ακολούθησε ακόμη μία ψυχική στρέ-

βλωση των Ελλήνων. Οι πατρογονικοί Θεοί πήγαν περίπατο, οι φιλοσοφικές σχολές έκλεισαν, οι ολυμπιακοί αγώνες καταργήθηκαν. Και τα προαιώνια έθιμα; Άλλα χάθηκαν και άλλα διέρρευσαν μεταλλαγμένα μέχρι τις μέρες μας. Όσο για τη λέξη Έλληνας; Απαγορεύτηκε δια ροπάλου από τους Άγιους Πατέρες και αντικαταστάθηκε με τις λέξεις Ρωμιός ή Γραικός. Η οικογένεια όμως παρέμεινε ως συνεκτικός κρίκος αυτού του άμοιρου λαού.

Παρά τα προαναφερθέντα η Ελλάς αποτελούσε τμήμα της πιο μακρόβιας αυτοκρατορίας που γνώρισε ποτέ ο κόσμος. Της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Την οποία οι πρόγονοί μας κατάφεραν να μεταλλάξουν. Η ελληνική γλώσσα επιβλήθηκε ως επίσημη γλώσσα του κράτους, οι Έλληνες ανήλθαν στα υψηλότερα αξιώματα, ακόμη και η εβραϊογενής χριστιανική θρησκεία μολιάστηκε με ελληνικό πνεύμα. Το ελληνικό πνεύμα γύμισε τον χριστιανισμό με αγίους, του προσέδωσε φιλοσοφικό πνεύμα και οδήγησε την Ορθοδοξία μέσα από τις ατραπούς των αιρέσεων. Ακόμη και οι λέξεις εκκλησία, ορθοδοξία, χριστιανισμός είναι ελληνικές.

Αλλά να μην γελοιάστε. Οι Έλληνες του Βυζαντίου αποτελούσαν ψυχικά υβρίδια των αρχαίων Ελλήνων. Άλλος ο ψυχισμός του Έλληνα της αρχαιότητας και άλλος του Έλληνα του βυζαντίου.

ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΗ Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Δίχως αμφιβολία το Βυζάντιο επέζησε χίλια χρόνια χάρη στη χριστιανική θρησκεία. Το δίδυμο Αυτοκράτωρ Πατριάρχης απεδείχθη εξαιρετικά πετυχημένο και ανθεκτικό. Αποτελεί ιστορική ειρωνεία πως η θρησκεία που στήριξε την αυτοκρατορία για πολλούς αιώνες αποτέλεσε και την αιτία της κατάρρευσης της.

Δεν θα μπω σε αναλύσεις. Απλά θα επισημάνω τα σημεία που έπαιξαν κομβικό ρόλο στην πτώση του Βυζαντίου:

1. Η απολυτότητα και διαχρονικότητα της πίστωσης οδήγησαν στο αίσθημα πως η εκκλησιαστική ιεραρχία είναι αλάθητη. Το ίδιο και οι ενέργειες της.

2. Το πνεύμα στασιμότητας, στατικότητας, στωικότητας και υποταγής στα κελεύσματα του κλήρου έκανε τον λαό ψυχικά παθητικό και μαλθακό.

3. Η απαλλαγή του κλήρου και των μοναστηριών από την φορολογία επιβάρυνε φορολογικά τις παραγωγικές τάξεις. Οι νέοι για να αποφύγουν τη στρατιωτική θητεία εντάσσονταν στα μοναστήρια προσευχόμενοι. Ως γνωστό η προσευχή είναι καλό πράγμα, όμως δεν πολεμάει τον εχθρό ούτε αθροίζεται στο ΑΕΠ.

4. Το 1054 επήλθε το σχίσμα μεταξύ Πατριάρχη και Πάπα. Οι δύο άγιοι πατέρες αναθεματιστήκανε, αλληλοαφοριστήκανε και σκυλοβριστήκανε. Το πράγμα όμως δεν τελείωσε εκεί. Με φιλότιμη παρότρυνση του Πάπα ακολούθησαν οι σταυροφορίες που έκαμαν την Αυτοκρατορία κουρέλι. Η ίδια η Κωνσταντινούπολη έπεσε το 1204 στα χέρια των σταυροφόρων.

5. Μετά την ανάκτηση της Πόλης το 1261 από τους αυτοκράτορες της Νίκαιας το Βυζάντιο διεσώθη, αλλά ούτε για διακόσια χρόνια. Ο κλοιός των Τούρκων άρχισε να το σφίγγει. Και τότε τέθηκε το μεγάλο δύλλημα: Παπική Τιάρα ή Μουσουλμανικό σαρίκι;

6. Γνωρίζετε την συνέχεια. Η αυτοκρατορία έσβησε και η εκκλησία διεσώθη.

Όσο για τους Έλληνες; Ακόμη μία ψυχική μετάλλαξη τους περίμενε. Έπρεπε τώρα να ζήσουν κάτω από την μπότα ενός βάρβαρου λαού και να υπακούουν σε δύο εξουσίες: Στον Σουλτάνο που ήλεγχε τον στρατό και την διοικητική δομή και στον Πατριάρχη που του δόθηκε επιπλέον και η κοσμική εξουσία επί του *rum millet*. Για πολλούς η λύση ήταν απλή. Εξισλαμίστηκαν, πήραν τούρκικα ονόματα και ανακατεύτηκαν με τους κατακτητές.

Οι υπόλοιποι αποτραβήχτηκαν, διατήρησαν τη γλώσσα τους και την θρησκεία τους

πληρώνοντας επιπλέον φόρους και κατά καιρούς σφαγιάζονταν δοθείσης αφορμής.

ΠΕΙΤΕ ΜΟΥ ΤΩΡΑ: τι ψυχολογία ανέπτυξαν οι μεν και τι οι δε;

Όταν έχεις χάσει την ταυτότητα σου, αισθάνεσαι διωκόμενος, όταν υποχρεωτικά υποκύπτεις σε εξουσία που δεν την αποδέχεσαι, όταν γνωρίζεις πως άδικα τιμωρείσαι, όταν σκαρφαλώνεις τα βουνά για μια ανάσα προσωρινής ελευθερίας, πως αντιδράς;

Κάνεις μία στροφή στον εαυτό σου. Γίνεσαι ψεύτης, γλειφτής, φιλύποπος, κόλακας, προδότης, οσφουοκάμπτης. Οτιδήποτε για να επιβιώσεις. Εσύ προσωπικά, άντε και η οικογένεια σου. Η έννοια του ευρύτερου συνόλου, του έθνους, έχει χαθεί.

Ο φόβος κάνει ανήλικο τον άνθρωπο και ευνοεί κλίμα κοινωνικής υποταγής. Τον πιέζει να χάσει την κριτική του διάθεση. Μαζί με την κριτική διάθεση ο Έλληνας έχει χάσει τον αυτοσεβασμό και το θάρρος του. Τον κυριεύει ο φόβος, έτσι ο φαύλος κύκλος συνεχίζεται.

Ο φοβικός άνθρωπος κατακλύζεται από αρχέγονα ένστικτα και πέφτει όσο πιο χαμηλά γίνεται, αφού δεν τον ενδιαφέρει να ζήσει με αξιοπρέπεια αλλά να επιβιώσει.

Αντίθετα, όσο μια κοινωνία σέβεται την ανθρώπινη λογική και την αξιοπρέπεια τόσο μειώνει τα φοβικά ένστικτα και ωριμάζει. Να μία ακόμη ψυχική διαφορά μεταξύ των αξίων προγόνων μας και των ευτελισμένων απογόνων τους.

Οι πρόγονοι μας υπήρξαν πολυμήχανοι, επινοητικοί, δραστήριοι, γλωσσοπλάστες, φιλομαθείς και αξιοπρεπείς. Διότι, μη το ξεχνάτε, υπήρξαν οι καλύτεροι πολεμιστές της εποχής τους. Είχαν σε εκτίμηση την αξία των φίλων, ακόμη και των εχθρών τους. Προτιμούσαν να πεθάνουν στο πεδίο της μάχης παρά να υποστούν το βάσανο της δουλείας.

Μετά δύο χιλιετίες στενάχωρης ιστορικής διαδρομής η ψυχοσύνηση του Έλληνα άλλαξε. Προτίμησε την επιβίωση ως ραγιάς με την ανάλογη στρεβλή συμπεριφορά, παρά τον αξιοπρεπή μα αμφίβολο βίο του ελεύθερου ανθρώπου. Δεν τους ψέγω. Ποιος μπορεί να τους κρίνει; Και για να μην παρεξηγηθώ μιλώ για τη μάζα. Διότι εξαιρέσεις αναμφίβολα υπήρξαν.

Αν μη τι άλλο παρά τις απίστευτες δυσκολίες ο ελληνισμός επέζησε μέχρι σήμερα. Το στοίχημα από δω κι εμπρός είναι αν θα καταφέρει να επιζήσει στη συνέχεια.

ΚΡΑΤΗΣΤΕ ΟΜΩΣ ΚΑΤΙ: Ο Έλληνας της Τουρκοκρατίας δεν ήταν πια ο Έλληνας του Βυζαντίου. Η καινούργια μετάλλαξη διήρκεσε άλλα 400 χρόνια. Μέχρις ότου...

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΣ

Μάλιστα ευρωπαίοι ιστορικοί ταξίδεψαν στην Οθωμανία και θύμισαν στους ραγιάδες πως είναι απόγονοι ενός σπουδαίου λαού. Των Ελλήνων. Το όνομα και μόνο ξύπνησε ξεχασμένες μνήμες. Εν τω μεταξύ η Υψηλή Πύλη είχε επιβάλλει νέους φόρους και πρόσθετο αυταρχισμό κάνοντας τον βίο των σκλαβωμένων αβύτω.

Με οργάνωση της Φιλικής Εταιρείας και υποσχέσεις από τις μεγάλες δυνάμεις που στόχο είχαν τη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας οι Έλληνες σηκώθηκαν από το μνήμα τους και επαναστάτησαν. Μία επανάσταση απέλπιδα, πνιγμένη στο αίμα που όμως προϋπέθετε την ψυχική ανάταση που είχε προ πολλού χαθεί.

Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Η δημιουργία του Νεοελληνικού Κράτους. Ας μη γελοιάστε όμως. Η ψυχολογία ενός λαού δύσκολα αλλάζει. Ο Έλληνας παρέμεινε ένα εγωπαθές άτομο που από τη μία περιφρονούσε την εξουσία και από την άλλη την προσέγγιζε δουλικά προκειμένου να εκμαιεύσει χαριστικά προνόμια για πάρτη του.

Τα ένστικτα και τα ανέλεγκτα αισθήματα μπλόκαραν τη λογική του.

ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ

Απίστευτες φαντάζουν οι χαμένες ιστο-

Γράφει ο Δημήτρης Δημητρίου

ρικές ευκαιρίες για το νέο κράτος. Άλλες χάθηκαν λόγω εξωτερικών παραγόντων και συγκυριών. Άλλες λόγω ανεπίτρεπτων λαθών και εγκληματικής συμπεριφοράς των κοντινών μας προγόνων και ημών των ιδίων.

Δειγματοληπτικά θα αναφέρω μερικές: * Δολοφονία του Καποδίστρια. Του ξεχωριστού ανθρώπου που είχε βάλει κάτω το κεφάλι για να δημιουργήσει εκ του μηδενός ένα σύγχρονο κράτος.

* Μικρασιατική καταστροφή. Αζύγιστες αποφάσεις που προσέκρουσαν στην ιδιοφυία του Μουσταφά Κεμάλ και στην προδοσία των συμμάχων.

* Καθεστώς 4ης Αυγούστου. Δικτατορία, αλλά επιτυχής προσπάθεια ανασυγκρότησης της διαλυμένης χώρας. Τελείωσε άδοξα λόγω του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

* Εμφύλιος 1944-1949. Μετά την κατοχή έχοντας μοναδικό ατού στην γεωγραφική μας περιοχή μια και είχαμε ταχθεί με τους νικητές του μεγάλου πολέμου (και μάλιστα με τους πλούσιους) αντί να χτίσουμε τη χώρα αφήνοντας τους γείτονες παρασάγγας πίσω, εμείς αλληλοεξοντωθήκαμε αφήνοντας πίσω μας αποκαΐδια.

* Μεταπολίτευση του 1974 και πτώχευση του 2010. Κάκιστη διαχείριση των εκάστοτε κυβερνήσεων με αποτέλεσμα την πτώχευση εν καιρώ ειρήνης και εν μέσω παγκόσμιας ανάπτυξης.

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΤΩΡΑ;

Ψυχικά ο Έλληνας δεν ενηλικιώθηκε. Όσοι κατορθώνουν να ανέλθουν σε θέσεις εξουσίας ενδιαφέρονται μόνο για τα οφέλη της εξουσίας αυτής καθ' εαυτής. Θεωρούν την ύπαρξη του κράτους δεδομένη και στατική. Δεν ενδιαφέρονται και δεν αντιλαμβάνονται πως η ύπαρξη μας εξαρτάται από τις δικές τους ενέργειες.

Αν η χούντα απέτυχε προκαλώντας την κυπριακή τραγωδία η μεταπολίτευση έκανε ένα μεγαλύτερο κακό. Διέφθειρε συνειδήσεις προβάλλοντας μόνο το οικονομικό κέρδος. Η αρχή αυτή καθιερώθηκε στο μυαλό ενός εκάστου πολίτη προτρέποντας τον να ενεργεί με μοναδικό γνώμονα το ίδιον όφελος. Φυσικά ο ίδιο έκαναν και οι εκάστοτε κυβερνήτες. Και το αποτέλεσμα γνωστό. Ολοκληρωτική πτώχευση.

Η χούντα φίμωσε το κοινό αίσθημα. Η μεταπολίτευση το απελευθέρωσε άτσαλα με τίμημα την παραίτηση από την κοινή λογική. Το ανεξέλεγκτο αίσθημα εκφράστηκε σε μία επίμονη προσπάθεια διαλύσεων των αρμών του κράτους, γεγονός που οδήγησε σε μία γενική ανομία. Με πρωταγωνιστές τους εκλεγμένους ηγέτες. Επειδή όμως οι ηγέτες ήταν εκλεγμένοι από τον λαό η συνείδηση του κόσμου σύσσωμη φέρει το ενοχικό βάρος της κατακάλυψης. Και τότε γεννάται το ερώτημα: μήπως είμαστε άξιοι της τύχης μας; ή μήπως δεν είμαστε άξιοι για καλύτερη τύχη; Εε αυτό το σκεπτικό δεν είναι καλό για κανένα λαό.

Τα πήρα γιατί όλοι τα παίρνουν ή μαζί τα φάγαμε ή έβαλα μέσον για να διοριστώ γιατί αν δεν το έκανα δεν θα διοριζόμουν με τίποτα. Η σχέση διοικούντων και διοικουμένων έχει δημιουργήσει ένα κλίμα ευρείας συνηγορίας που βαρύνει τη συνείδηση του κάθε πολίτη αυτής της χώρας. Εντάξει, όχι όλων, αλλά πλειοψηφίας.

Όπως δεν αποτελεί σύμπτωση πως η μεγαλύτερη κρίση της μεταπολίτευσης ήταν η κρίση της παιδείας (με ανυπολόγιστες για το μέλλον επιπτώσεις). Έτσι δεν μπορεί να αποτελεί σύμπτωση η παραδοσιακή συμπεριφορά των ιθυνόντων.

Χωρίς ενδοασμούς δεν διατάζουν να διορίζουν κόσμο στο δημόσιο, στις ΔΕΚΟ και στους ΟΤΑ προκειμένου να κρατούν ικανοποιημένους αυτούς που τους στηρίζουν στην εξουσία. Αδιαφορώντας για τους φόρους που επιβάλλουν στον παραγωγικό τομέα της οικονομίας, καθιστώντας τον έτσι μη ανταγωνιστικό. Επιπλέον προκειμένου να εισπράξουν επιδοτήσεις από την Ε.Ε. άνοιξαν

Συνέχεια στη σελ. 6

ΨΥΧΙΚΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 5

τα σύνορα της χώρας σε προϊόντα πιο ανταγωνιστικά από τα εντόπια. Με τον τρόπο αυτό χτύπησαν την οικονομία της πατρίδας από δύο πλευρές. Παράλογη συμπεριφορά; Αναμφίβολα.

Το κακό όμως δεν σταματά εκεί. Προκειμένου να χρηματοδοτήσουν τις αλόγιστες δαπάνες τους προχώρησαν σε αλόγιστους δανεισμούς με το γνωστό αποτέλεσμα. Χρεωκοπία.

Ως συνέχια της χρεωκοπίας ήλθε η εκχώρηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων στους δανειστές. Και ένα νέο ψυχολογικό σοκ χτύπησε τον κακοφορμισμένο νου των ζαλισμένων υποκειμένων. Οι Ευρωπαίοι και το ΔΝΤ δεν ήρθαν να μας σώσουν! Ήρθαν για να αρπάξουν ό,τι μπορούν! Όταν μπήκαμε στο πρώτο μνημόνιο η Ελλάδα χρωστούσε το 118% του ΑΕΠ της. Μετά από τρία μνημόνια, ένα PSI, οκτώ χρόνια στερήσεων, περικοπών και αρπαγής της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας η πατρίδα μας εξακολουθεί να χρωστάει το 180% του ΑΕΠ της. Τόσο καλά.

Τώρα πια οι φορολογούμενοι έχουν συνειδητοποιήσει πως οι δανειστές δεν είναι η μαμά μας και ο μπαμπάς μας. Είναι κοράκια με νύχια γαμψά, άρπαγες εξίσου αδίστακτοι με τους κατοχικούς κατακτητές και τους Οθωμανούς αφέντες.

Αυτό υπήρξε ένα ακόμη ψυχολογικό ηλεκτροσόκ. Οι ηγεσίες προσαρμόστηκαν στη νέα κατάσταση ομολογουμένως εντυπωσιακά. Παίρνοντας τη θέση των παλαιών Δραγουμάνων και Κοτζαμπάσηδων επέπεσαν στις καταθέσεις και στις ακίνητες περιουσίες του περιουσιοί λαού αποδίδοντας το προϊόν των άνομων ενεργειών τους στα ξένα αφεντικά. Όχι όμως προτού κρατήσουν ένα καλό μοιράδι για πάρτη τους.

Και ο λαός τι κάνει; Το ζαλισμένο κοπάδι πως συμπεριφέρεται; Μα φυσικά συμπεριφέρεται ανάλογα. Ασυλλόγιστα δέχεται ότι ψεύτικες υποσχέσεις του σερβίρουν προεκλογικά. Ψηφίζει με μοναδικό γνώμονα το προσωπικό όφελος. Ακόμη και σήμερα, τη στιγμή που η κατάσταση είναι σε όλους εμφανής, οι μισοί Έλληνες προσηλασμένοι να διοριστούν σε βάρους των υπολοίπων μισών. Ας βρουν αυτοί βυζί και γαΐα πυρί μειχθήτω.

Ξανά μία κατάδυση στα βάθη του συγχυσμένου ενστίκτου επιβίωσης. Ενός λαού που δεν έχει καταφέρει να βρει τον εαυτό του. Αγανάκτηση, θυμός, μα προπάντων φόβος και ανασφάλεια.

Η λογική ψάχνει ακόμη το δρόμο της μέσα στους λαβύρινθους των πολυδαίδαλων ελληνικών εγκεφάλων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ:

Ο σύγχρονος Έλληνας παραμένει ψυχικά ένα καθυστερημένο και κακοποιημένο νήπιο.

Λόγω των πολλαπλών ιστορικών ψυχολογικών του μεταλλάξεων είναι αδύνατο γι' αυτόν να συμπεριφερθεί με έλλογο τρόπο. Δεν μπορεί να συμπεριφερθεί με έλλογο τρόπο γιατί δεν έχει καταφέρει να βρει τον εαυτό του.

Αν όμως δεν το κάνει θα βιώσει καινούργιους αιώνες μεταμοντέρνας σκλαβιάς ή θα χαθεί δια παντός από τη σκηνή της ιστορίας. Τούτη η αλήθεια ας γίνει κοινή συνείδηση σε όλους μας.

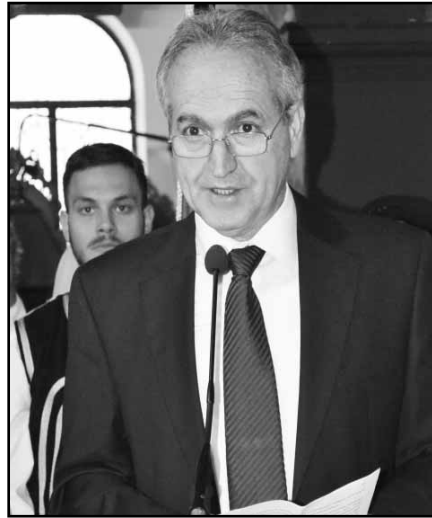
Υπάρχει όμως και μία ελπίδα. Γονιδιακά κατάλοιπα των αρχαίων ημών προγόνων χαρίζουν σε ορισμένους από μας μία απίστευτη ευφυΐα. Αν καταφέρουμε και αλλάξουμε το σύστημα μας από φαβοριτισμό σε αξιοκρατία αυτά τα άτομα θα αναδυθούν, θα ανεβούν σε θέσεις εξουσίας και θα περάσουν την πατρίδα απευθείας από τον 18ο στον 21ο αιώνα. Θα βρεθεί τρόπος να ξεπεραστούν τα οικονομικά προβλήματα και θα δοθεί ένας νέος βηματισμός στη χώρα. Το μέλλον μπορεί να γίνει λαμπρό.

Για να φτάσουμε όμως στην αξιοκρατία πρέπει αυτή να μας γίνει κοινή συνείδηση. Συνεπώς το τετράπτυχο της επιτυχίας είναι: Παιδεία - κοινό ήθος - αξιοκρατία - πρόοδος.

Τότε θα δείτε τι αξίζουν οι Έλληνες. ΑΚΟΥΕΙ ΚΑΝΕΙΣ;

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 137 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

από τον Δήμαρχο Καρδίτσας Φώτη Αλεξάκο

Όταν στις 29 Μαΐου 1453 η Κωνσταντινούπολη πρωτεύουσα του Βυζαντινού κράτους, έπεφτε στα χέρια των Τούρκων, όλοι πίστευαν ότι ήρθε και το τέλος του ελληνισμού.

Όμως οι Έλληνες από την πρώτη στιγμή δεν συμβιβάστηκαν με την ιδέα της δουλείας, της σκλαβιάς. Πολλά επαναστατικά κινήματα εκδηλώθηκαν ως τη μεγάλη ώρα του γενικού ξεσηκωμού το 1821.

Όταν ξεκίνησε η επανάσταση κανένας από την επίσημη Ευρώπη δεν πίστευε στην επιτυχία του αγώνα. Ο εννιάχρονος όμως σκληρός αγώνας των Ελλήνων ενάντια στους Τούρκους και τους συμμάχους τους Αιγύπτιους, διέψευσε ίσως και τις προσδοκίες ορισμένων ισχυρών κρατών της επίσημης τότε Ευρώπης. Έτσι με τη συνθήκη της Κωνσταντινούπολης στις 21 Ιουλίου 1832 τερματίστηκε ο μεγαλειώδης αγώνας των Ελλήνων που δικαιώθηκαν όχι όμως ανάλογα με τις θυσίες τους.

Η μικροψυχία των ισχυρών και οι συμπληγάδες της διπλωματίας τους, αλλά και η εμφύλια διαμάχη και τα σφάλματα των Ελλήνων δεν επέτρεψαν παρά μόνο τη δημιουργία, στην άκρη της βαλκανικής χερσονήσου μικρού Ελληνικού κράτους αποτελούμενο από την Πελοπόννησο, τη στερεά Ελλάδα, τις Κυκλάδες και τις Σποράδες.

Στις 750.000 χιλιάδες των κατοίκων του αντιστοιχούσε τριπλάσιος αριθμός αλύτρωτων που διαβίωσαν ακόμα μέσα στην Οθωμανική αυτοκρατορία.

Ο αγώνας για την λευτεριά των αλύτρωτων αδελφών ξεκίνησε αμέσως. Μέσα στη μεγάλη δίνη του Ανατολικού ζητήματος, του ανταγωνισμού δηλαδή των ισχυρών της Ευρώπης να αποκτήσουν εδάφη ή επιρροή στη δοκιμαζόμενη από οικονομική και πολιτική κρίση Οθωμανική αυτοκρατορία, το ηθικό των αλύτρωτων Ελλήνων αναπτερωνόταν και ξεσηκώνονταν κατά του δυνάστη σε ηρωικές αλλά και ανεπιτυχείς επαναστάσεις από την Κρήτη και τα νησιά ως τη Θεσσαλία, την Ήπειρο και τη Μακεδονία.

Η κυβέρνηση Κουμουνδούρου που σχηματίστηκε τον Ιανουάριο του 1878 προσπάθησε να ξεσηκώσει επαναστάσεις στην Κρήτη, τη Θεσσαλία, την Ήπειρο και στη νότια και δυτική Μακεδονία και τα κατάφερε. Ύστερα όμως από την πίεση των Μ. Δυνάμεων (Αγγλογάλλων) η Κυβέρνηση εγκατέλειψε τους επαναστάτες αβοήθητους.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, η Επανάσταση να αποτύχει στον Όλυμπο (Μακεδονία), στην Ήπειρο (Άρτα) και στη Μαγνησία.

Η Επανάσταση στη Δυτική Θεσσαλία άρχισε από το Δομοκό, όπου είχαν εισβάλει στρατός και επαναστατικά σώματα. Η κυβέρνηση όμως αναγκάστηκε να ανακαλέσει το στρατό από το Δομοκό.

Ήταν όμως τέτοιος ο πατριωτικός ενθουσιασμός των στρατιωτών και των υπαξιωματικών, ώστε στις 29 Ιανουαρίου

1878, όταν διατάχθηκε η σύμπυξη του στρατού, 170 υπαξιωματικοί και οπλίτες, με επικεφαλής τον επιλοχία Δημήτριο Τερτίπη, αρνήθηκαν να επιστρέψουν και παρέμειναν στη Θεσσαλία. Όταν στη Λαμία πληροφορήθηκαν το γεγονός οι φίλοι και συμπολεμιστές των επαναστατών, τους κατέλαβε μεγάλη συγκίνηση και αποφάσισαν να ακολουθήσουν το παράδειγμα τους.

Έτσι, 96 ακόμη στρατιώτες και υπαξιωματικοί, με επικεφαλής τον λοχία Γεώργιο Λαίο, «λιποτακτούν» και αυτοί και ενώνονται με τους προηγούμενους. Μαζί τους ενώθηκαν και πολλοί ντόπιοι εθελοντές και συγκρότησαν δύναμη 330 ανδρών. Αργότερα, ήλθαν από το «Ελληνικό» και άλλα τμήματα. Το πιο αξιόλογο ήταν εκείνο που οδήγησε ο Δημήτριος Σούτσος και αποτελούνταν από 200 άνδρες και ένα ορεινό τηλεβόλο.

Το Αρχηγείο της Επανάστασης εγκαταστάθηκε αρχικά στο Σμόκοβο, μετακινήθηκε όμως πολλές φορές, ανάλογα με τις ανάγκες. Ο πολιτικός αρχηγός, που ήταν ο Δ. Σούτσος, είχε εγκατασταθεί στο χωριό Λουτρό Καρδίτσας. Στρατιωτικός αρχηγός είχε ανακηρυχθεί ο λοχαγός του Πυροβολικού Κων. Ισχύμαχος, με βοηθούς τους Γ. Φιλάρετο και Ι. Ιγγλέση. Η Επανάσταση ενισχύθηκε και με πολλά εθελοντικά σώματα Αγραφιωτών και Ρουμελιωτών.

Η πορεία της Επανάστασης ήταν ικανοποιητική, γιατί οι αρχηγοί εφάρμοσαν τακτική ανταρτοπόλεμου και απέφευγαν την κατά μέτωπο σύγκρουση σε ανοιχτό πεδίο, με εχθρό οργανωμένο, καλά εξοπλισμένο και πολλαπλάσιο σε αριθμητική δύναμη.

Δόθηκαν και κερδήθηκαν πολλές μάχες και αψιμαχίες, όπως στον Κέδρο τη Σέκλιζα, το Μελισσοχώρι, το Μουζάκι, την Κρύα Βρύση, το Ρούσο, τον Άγιο Γεώργιο, την Ι.Μ. Κορώνας

Αποφασιστικής και τεράστιας σημασίας για την εξέγερση στη Δυτική Θεσσαλία ήταν η μάχη της Ματαράγκας-Πετρομαγούλας Κιερίου.

Η νίκη της Ματαράγκας και ο ηρωικός τρόπος που επιτεύχθηκε, προκάλεσε μεγάλη εντύπωση και έγιναν εκτενείς αναφορές στον Ελληνικό και ξένο τύπο.

Οι νίκες στη Δυτική Θεσσαλία, διέσωσαν την τιμή και την υπόληψη της χώρας, ενώ αναπτέρωσαν το ηθικό των Θεσσαλών, μετά την αιματηρή καταστολή της επανάστασης στην ανατολική Θεσσαλία. Η επιτυχής επανάσταση στη Δυτική Θεσσαλία ισχυροποίησε τη θέση της Ελλάδας στο συνέδριο του Βερολίνου (τον Ιούνιο του 1878) στο οποίο αποφασίστηκε η απελευθέρωση της Θεσσαλίας και ακυρώθηκαν οι δυσμενείς για την αλύτρωτη Ελλάδα (Μακεδονία-Θράκη) ρυθμίσεις της συνθήκης του Αγίου Στεφάνου. Με τη λήξη του συνεδρίου, η ελληνική πλευρά, με διακοίνωση, κάλεσε την Οθωμανική κυβέρνηση να ορίσει τους αντιπροσώπους της για την νέα οριοθέτηση των συνόρων, όμως η Οθωμανική πλευρά απαξίωσε να απαντήσει και προσπάθησε να τροποποιήσει τις αποφάσεις των Δυνάμεων, οι οποίες συμμετείχαν στις κοπιώδεις διπλωματικές διαπραγματεύσεις που άρχισαν στις 25 Ιανουαρίου 1879, στη Διάσκεψη της Πρέβεζας. Οι συνομιλίες των δύο πλευρών συνεχίστηκαν τον Αύγουστο του 1879 στην Κωνσταντινούπολη με την ενεργή όμως συμμετοχή και των ξένων πρεσβευτών.

Στη συνέχεια κατόπιν βρετανικής πρωτοβουλίας, πραγματοποιείται νέα συνάντηση τον Ιούνιο του 1880 στο Βερολίνο ενώ τον Φεβρουάριο του 1881 συγκλήθηκε νέα συνδιάσκεψη πρεσβευτών και της Οθωμανικής αντιπροσωπείας στην Κωνσταντινούπολη όπου τέθηκε ξανά η

πρόταση. Η Πύλη κατόρθωσε να περιορίσει τα παραχωρούμενα εδάφη στην Ελλάδα, προφασιζόμενη τις αντιδράσεις Αλβανών στην Ήπειρο καθώς και θέματα στρατηγικής σημασίας για την προσάρτηση των περασμάτων στη Θεσσαλία. Η απόφαση ανακοινώθηκε στην ελληνική κυβέρνηση στα τέλη Μαρτίου και έγινε αποδεκτή.

Τελικά, στις 12 Μαΐου 1881, οι αντιπρόσωποι των Δυνάμεων και της Υψηλής Πύλης υπέγραψαν τη σύμβαση στην Κωνσταντινούπολη. Στις 20 Ιουνίου ο Πρεσβευτής της Ελλάδας Ανδρέας Κουντουριώτης και ο Πρωθυπουργός της Τουρκίας Μαχμούτ Σερβέρ Πασάς υπέγραψαν το ίδιο κείμενο ως ελληνοτουρκική σύμβαση, σύμφωνα με την οποία παραχωρούνταν στο ελληνικό κράτος η Θεσσαλία εκτός της Ελασσόνας και η περιοχή της Άρτας. Αντί για τον Καλαμά, η γραμμή είχε τραβηχτεί πάνω στον Άραχθο, πολύ πιο νότια από το αρχικό σημείο.

Αμέσως ξεκινά η οθωμανική εκκένωση των περιοχών, τόσο οι αρχές αλλά και οι μουσουλμάνοι κάτοικοι ενώ ξεκινά η κατάληψη από τον ελληνικό στρατό. Στις 23 Ιουνίου 1881 η Άρτα ελευθερώνεται από τον τουρκικό ζυγό.

Στη Θεσσαλία, ο ελληνικός στρατός μπαίνει στις 8 Αυγούστου στο Δομοκό. Η πρώτη φάλαγγα με επικεφαλής τον υποστράτηγο Σούτσο και τον συνταγματάρχη Καμπάνη και η δεύτερη φάλαγγα με τον συνταγματάρχη Καραϊσκάκη, καταλαμβάνουν την Καρδίτσα και το Φανάρι στις 18 Αυγούστου, ενώ στις 23 Αυγούστου τα Τρίκαλα.

Έπειτα από 458 χρόνια (1423-1881) τουρκικής κατάκτησης, ο επικεφαλής των ελληνικών στρατευμάτων υποστράτηγος Σκαρλάτος Σούτσος εισήρθε στην πόλη της Λάρισας στις 31 Αυγούστου με τιμές και σημαιοστολισμούς. Στα μέσα Σεπτεμβρίου ο βασιλιάς Γεώργιος Α΄ και ο πρωθυπουργός Κουμουνδούρος επισκέπτονται τις νέες επαρχίες.

Τελευταίος απελευθερώθηκε στις 2 Νοεμβρίου ο Βόλος. Οι κάτοικοι μέσα σε ξέφρενο ενθουσιασμό, πανηγυρίζουν την προσάρτηση πετώντας τα φέσια τους, στρώνοντας τα πανωφόρια τους για να περάσει ο στρατός, ζητωκραυγάζουν, κλαίει από χαρά και στήνουν αψίδες στολισμένες με δάφνες και μυρτιές.

Για πρώτη φορά το νεοσύστατο ελληνικό κράτος απέκτησε ειρηνικά τουρκοκρατούμενες επαρχίες. Με την ενσωμάτωση των νέων εδαφών αυξήθηκε η έκταση της Ελλάδας κατά 13.300 τετραγωνικά χιλιόμετρα και ο πληθυσμός της κατά 285.000 κατοίκους. Πέρα από την αριθμητική αύξηση ουσιαστικότερη ήταν η ποιοτική καθώς τα νέα εδάφη ήταν ιδιαιτέρως εύφορα και καλλιεργήσιμα. Αρνητικό στοιχείο για την αξιοποίησή τους αποτέλεσε η ύπαρξη των τσιφλικιών και η πώλησή τους από τους Τούρκους ιδιοκτήτες σε Έλληνες του εξωτερικού.

Οι Θεσσαλοί αγωνίστηκαν αργότερα και για τη γη τους, όπως πρωταγωνίστησαν σε όλους τους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες του Έθνους που ακολούθησαν αλλά και στην συνεχή προσπάθεια ανάπτυξης της χώρας, με τη Θεσσαλία να αποτελεί ένα σημαντικό μοχλό αυτής της διαδικασίας.

Και σήμερα που γιορτάζουμε τα 137 χρόνια ελεύθερης Θεσσαλίας, η λαμπρή ιστορία της και οι ηρωικοί αγώνες των προγόνων μας αποτελούν αστείρευτη πηγή έμπνευσης δύναμης, αλλά και αισιοδοξίας για να αντιμετωπίσουμε τις σύγχρονες προκλήσεις, να δώσουμε τις δικές μας «μάχες» για την πρόοδο και την ανάπτυξη της περιοχής μας και την ευημερία των κατοίκων της. Με όραμα, συνεχή προσπάθεια και ενώνοντας δυνάμεις είμαι βέβαιος ότι θα πετύχουμε τις δικές μας νίκες.

ΙΕΡΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ»

Κοπή Πρωτοχρονιάτικης πίτας και απόδοση τιμής στους προγόνους μας, δωρητές και ευεργέτες του Ιδρύματος

Το Σάββατο 26 Γενάρη 2019 πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη Θεία Λειτουργία και τελέστηκε το μνημόσυνο υπέρ των προγόνων μας των δωρητών και των ευεργετών του Ιδρύματος. Την Θεία λειτουργία τέλεσε ο πατήρ Γεώργιος Μασαλιτζής εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Αθύρων συνεπικουρούμενος από τον Στρατηγό κύριο Αναστάση Κοντορεπανίδι στο ψαλτήρι. Παρά το τσουχτερό κρύο και την βροχή παρευρέθησαν αρκετοί Ανατολικορωμιλιώτες μεταξύ των οποίων ο πρ. Υπουργός βουλευτής της Β' Θεσσαλονίκης του ΣΥΡΙΖΑ κύριος Δημήτρης Μάρδας ο Περιφερειακός σύμβουλος κύριος Ιωάννης Ανδρίτσος και ο Δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Χαλκηδόνος κύριος Μηνάς Μηντζαρίδης. Μετά την ομιλία του πατέρα Γεωργίου και τον χαιρετισμό του προέδρου του ιδρύματος Απόστολου Ζαφειρόπουλου ακολούθησε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας και δόθηκε στους παρευρισκόμενους ο καθιερωμένος καφές μαζί με πίτες και γλυκά στο αρχονταρίκι του Ιδρύματος. Τυχερός της χρονιάς ανεδείχθη ο Χρήστος Χλωπίδης, από τους αφανείς εργάτες του Ιδρύματος, στον οποίο έπεσε το φλουρί.

Μετά την εκδήλωση, ακολούθησε το καθιερωμένο Διοικητικό Συμβούλιο για την έγκριση του Οικονομικού Απολογισμού και του Ισολογισμού του Ιδρύματος για την περίοδο 1 Ιανουαρίου 2018 έως 31 Δεκεμβρίου 2018 προκειμένου να υποβληθεί στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας. Στο Διοικητικό Συμβούλιο παρευρέθησαν και οι δύο Αντιπρόεδροι του Ιδρύματος, Δήμαρχοι Πέλλας και Χαλκηδόνος κύριοι Γρηγόρης Στάμκος και Ιωάννης Τσουκνιδάς

οι οποίοι λόγω ανεπιθύμητων υποχρεώσεων δεν κατέστη δυνατόν να παρευρεθούν στην Θεία λειτουργία. Ο πρόεδρος τους ευχαρίστησε για την παρουσία τους παρά το πιεστικό τους πρόγραμμα καθότι η συμβολή τους σ' αυτό το συμβούλιο ήταν καθοριστική. Αφού διεπιστώθη η ύπαρξη απαρτίας συζητήθηκαν τα θέματα της ημερησίας διάταξης. Στην αρχή εγκρίθηκε ο Οικονομικός Απολογισμός και ο Ισολογισμός του Ιδρύματος του 2018 που κατέθεσε ο ταμίας κος Νίκος Ραχμανίδης και ο οποίος θα αναρτηθεί στο site του Ιδρύματος (www.iar.gr). Στο δεύτερο θέμα για την υποψηφιότητα του φακέλου στην Αναπτυξιακή Πέλλας ο σύμβουλος για την υποβολή του φακέλου κύριος Θωμάς Ράπτης όποιος κλήθηκε από τον πρόεδρο να παραστεί στο ΔΣ μας ενημέρωσε, για την κατάθεση του φακέλου. Είπε ότι κατατέθηκε ένας πλήρης φάκελος και ελπίζει να πάρουμε υψηλή βαθμολογία. Εάν είχαμε εκδόσει και την άδεια που την υποβάλαμε για έγκριση στην Πολεοδομία Γιαννιτσών, αλλά απερίφηρη προσωρινά γιατί εκ παραδρομής ή άτυχους αβλεψίας στο κείμενο της απόφασης ΦΕΚ 2005 δεν προέβλεπε όρους δόμησης για τα λοιπά κτίσματα, θα είχαμε το απόλυτο της βαθμολογίας. Ο Δήμαρχος Πέλλας κύριος Γρηγόρης Στάμκος προσφέρθηκε να υποστηρίξει την όλη προσπάθεια αναφορικά με θέματα που άπτονται της αρμοδιότητάς του. Η παρουσία των δύο Αντιπροέδρων, Δημάρχων ήταν ουσιαστική, με τις ερωτήσεις τους προς τον Σύμβουλο ως γνώστες των προγραμμάτων χρηματοδότησης. Έγινε ένας γόνιμος διάλογος και οι δύο Δήμαρχοι επαναδιατύπωσαν την υποστήριξη του έργου μας. Στο τρίτο θέμα συζητήσαμε για τον εορτασμό της Πρω-

τομαγιάς και της Αγίας Τριάδας στο Ίδρυμα. Συζητήσαμε τρόπους για την επιτυχία των εκδηλώσεων και πως θα μπορούσαν να στηρίξουν τις εκδηλώσεις οι Δήμοι Πέλλας και Χαλκηδόνος. Ο κος Στάμκος και ο κος Τσουκνιδάς προθυμοποιήθηκαν να βοηθήσουν στο μέτρο των δυνατοτήτων τους και να θέσουν τις εκδηλώσεις υπό την αιγίδα τους. Εξουσιοδοτήθηκαν από το ΔΣ οι κυρίες Στεφανία Τσιαλιά Παγώνα Σιανίδου και οι κύριοι Μιχάλης Μπαλγκουρανίδης Δημήτρης Δραγανίδης ο Χρήστος Χλωπίδης και ο Ντίνος Μοσχίδης να δημιουργήσουν ομάδες εργασίας για την επιτυχία των εκδηλώσεων. Εγκρίθηκε και η πρόταση του προέδρου να διαθέτουμε μία δαπάνη 400-500 ευρώ το χρόνο για την δημιουργία τηλεοπτικών spot για να προβάλλονται οι εκδηλώσεις μας εκτός από τον έντυπο τύπο και στον ηλεκτρονικό. Επίσης ο πρόεδρος ενημέρωσε για τις επιστολές που στάλθηκαν στην Υπουργό Μακεδονίας Θράκης κα Κ. Νοτοπούλου και στους Περιφερειάρχες ΑΠ. Τζιτζικώστα και Κ. Αγοραστό για χορηγία των εκδηλώσεων μας, καθώς και τις επιστολές που εστάλησαν στην ΠΟΣΑΡ προς ενημέρωση των Συλλόγων μελών της και στην ομογένεια. Για το καταστατικό μας ενημερωσε ότι μετά το Υπουργείο Οικονομικών και το Παιδείας εστάλη στο Πολιτισμού για υπογραφή. Για το θέμα της δεύτερης παραίτησης της κας Μηνουόδη αποφάσισε να μην την κάνει δεκτή. Σε περίπτωση που επιμένει στην απόφαση της να καλείται ο αναπληρωματικός κος Μιχάλης Χουζούρης. Για το θέμα του εργολάβου κ. Σαχπατζίδη, δεν συζητήθηκε γιατί δεν είχαμε ενημέρωση από το δικηγόρο.

Ραντεβού στο επόμενο

137 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Τα εκατόν τριάντα επτά χρόνια από την απελευθέρωση της Θεσσαλίας τιμήσαν οι Θεσσαλοί της Αττικής, στην εκδήλωση που διοργάνωσε, στα πλαίσια των καταστατικών δεσμεύσεών της, το δευτεροβάθμιο όργανο των Θεσσαλικών Συλλόγων Αττικής, η Ομοσπονδία Θεσσαλικών Σωματείων Αττικής «Η ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ».

Στα πλαίσια της τιμητικής εορταστικής εκδήλωσης, πραγματοποιήθηκε Πανηγυρική Δοξολογία, στον Ι.Ν. Αγίας Αικατερίνης, στην Πλάκα και ακολούθησε χαιρετισμός από τον Πρόεδρο της Πανθεσσαλικής Στέγης Δρ. Στέφανο Κούτρα, ο οποίος τόνισε μεταξύ άλλων «ότι η τιμή σε όλους εκείνους που αγωνίστηκαν για να σκεφτόμαστε σήμερα ελεύθερα αναδεικνύει την πνευματική ωριμότητα του λαού μας». Η εκφώνηση του πανηγυρικού

έγινε από τον Δήμαρχο Καρδίτσας Φώτη Αλεξάκο, ο οποίος με μεστό λόγο πραγματοποίησε εκτενή αναφορά στα ιστορικά γεγονότα της περιόδου.

Συνέχεια στη σελ. 13

Αποστολή στην Αιθιοπία

Αναφορά-Κείμενο Ηλίας Τσίκας
Φωτογραφίες Στέλιος Τσίκας

Το φετινό Νοέμβριο, το διάστημα 22/11 έως 3/12/2018, 4μελής ορειβατική ομάδα αναχώρησε για τα υψίπεδα της Αιθιοπίας, με στόχο την ανάβαση στην κορυφή Ras Dashen 4543m της οροσειράς των Simien mountains, είναι η ψηλότερη κορυφή της χώρας και 4η ψηλότερη της Αφρικής. Στην ομάδα συμμετείχαν οι ορειβάτες Ηλίας Τσίκας (αρχηγός αποστολής-Ν. Αγχιάλος Μαγνησίας), Στέλιος Τσίκας (Ν. Αγχιάλος Μαγνησίας), Παναγιώτης Τελλίδης (Θεσσαλονίκη) & Λυδία Σιδέρη (Αθήνα). Η ομάδα έφτασε αεροπορικώς (μέσω Ρώμης), στην πρωτεύουσα της Αιθιοπίας, Addis Abeba (Αντίς Αμπέμπα) τα ξημερώματα της Παρασκευής 23/11/2018, το μέσο υψόμετρο της Addis βρίσκεται στα 2400m με ανώτερο τα 2800m.

Αφού παρέμεινε για μία ημέρα στην πρωτεύουσα της χώρας, γνωρίζοντας τα μνημεία και τους ανθρώπους της, η ομάδα αναχώρησε την επομένη 24/11/2018 αεροπορικώς για την πόλη Bahir Dar (1750m) χτισμένη δίπλα στη λίμνη Tana, στα βορειοδυτικά. Η λίμνη Τάνα είναι η μεγαλύτερη της χώρας και από εκεί πηγάζει ο

Γαλάζιος Νείλος. Ο Γαλάζιος Νείλος συνεχίζει την πορεία του νότια και αφού ενωθεί με το Λευκό Νείλο (πηγάει από τη λίμνη Βικτώρια) κοντά στο Χαρτούμ, την πρωτεύουσα του Σουδάν, συνεχίζουν από κοινού την πορεία τους ως μεγάλος Νείλος πλέον, μέσα από τις εκτάσεις του Σουδάν και προχωρεί στην Αίγυπτο όπου και εκβάλλει με το δέλτα του, στη Μεσόγειο θάλασσα. Είναι ο μεγαλύτερος ποταμός της Αφρικής αλλά και του κόσμου. Η ομάδα επισκέφτηκε τους καταρράκτες 50 περίπου μέτρων που σχηματίζει ο Γαλάζιος Νείλος, νότια της λίμνης Τάνα.

Στις 25/11/2018 νωρίς το πρωί η ομάδα ξεκίνησε για την οροσειρά των Simien οδικώς, κάνοντας μια στάση στην παλαιά πρωτεύουσα Gondar (2200m) για προμήθειες, έφτασε στην πόλη Debarq (2700m) όπου βρίσκεται η είσοδος του πάρκου των Simien mountains, που αποτελούν μνημείο παγκόσμιας φυσικής κληρονομιάς της Unesco. Μετά τις τυπικές άδειες εισόδου στο πάρκο συνέχισε οδικώς προς το Sankaber camp (3200m) και λίγο μετά ξεκίνησε την πορεία της πεζοπορώντας προς τους εντυπωσιακούς καταρράκτες που σχηματίζει ο ποταμός Jimbar και είναι το «απόλυτο» αξιοθέατο των Αιθιοπικών υψιπέδων, ονομάζονται Gich Abyss και το νερό πέφτει και χάνεται από τα μάτια, σε

μια άβυσσο 500-600 μ. χαμηλότερα μέσα στο φαράγγι του ποταμού. Η ομάδα στη συνέχεια προσέγγισε το Gich camp (3600m) με φακούς κεφαλής, αφού είχε ήδη νυχτώσει, όπου και διανυκτέρευσε σε σκηνές. Από την πρώτη κιόλας ημέρα στο βουνό η ομάδα όντας τυχερή, συνάντησε και φωτογράφησε πολλά από τα ενδημικά είδη του πάρκου, όπως ορεινή λεοπάρδαλη, γυπαετούς, λευκοκέφαλα κοράκια καθώς και ορεινές πέρδικες και φραγκόκοτες που «χαλούσαν» τον κόσμο με τις φωνές τους.

Την επόμενη ημέρα 26/11/2018 στόχος της ομάδας ήταν να προσεγγίσει το Chennek camp (3700m) με το πρώτο φως της ημέρας φάνηκαν 3 αιθιοπικοί λύκοι (είδος υπό εξαφάνιση) και λίγο αργότερα πάνω στην διαδρομή, εμφανίστηκαν μέσα από τις δεκάδες τρύπες τους και τα μικρά τρωκτικά που είναι το κύριο ενδιαίτημα του μικρόσωμου ενδημικού λύκου. Μέσα σε «δάσος» από γιγάντιες λαβέλιες (Lobelia rhyngochopatalum) ενδημικό είδος φυτού στα αλπικά των Simien, συνεχίστηκε η πεζοπορία με ανάβαση εγκλιματισμού στην κορυφή Imet Gogo 3926m. και η ομάδα αφού πέρασε κατόπιν από το Inatye pass 4070m έφτασε στο Chennek camp (3700m) για διανυκτέρευση σε σκηνές.

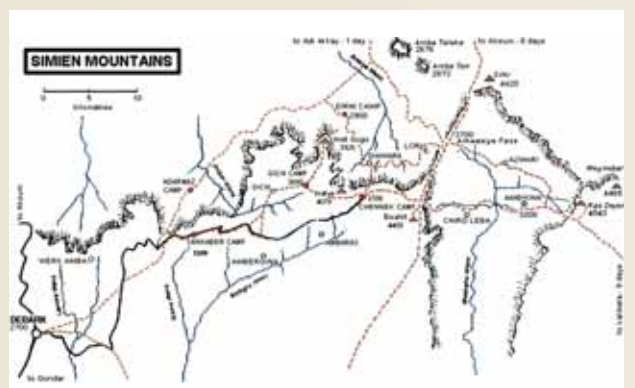
Το σκηνικό πραγματικά ήταν μεγαλοπρεπές, εγκάρσιες τομές 800 μ. βάθος να σχηματίζουν τεράστια φαράγγια και οι κορφές σαν γίγαντες να στέκουν ψηλά, μετέωροι βράχοι. Υπέροχο αφαιρετικό τοπίο, οι φωτογραφικές μηχανές της ομάδας, πήραν φωτιά!!!! Μπαμπούνοι Gelada, ένα ακόμη ενδημικό είδος των υψιπέδων, έβοσκαν σε μεγάλες αγέλες αποτελούμενες από ένα μεγάλο κυρίαρχο αρσενικό και πολλά θηλυκά με τα μωρά τους. Επίσης σχηματιζόταν και φασαριόζικες ομάδες μόνο με νεαρά αρσενικά, που ήθελαν στο μέλλον να διεκδικήσουν το καθένα την αρχηγία μιας αγέλης και το δικαίωμα στη γονιμοποίηση.

Την 3η ημέρα στο βουνό 27/11/2018 η διαδρομή συνεχίστηκε από το Chennek camp (3700m) με στόχο το Ambikwa camp (3200m) Αμέσως μετά το ξεκίνημα της πεζοπορίας εμφανίστηκε το θηλαστικό που είναι το σύμβολο των Simiens mountains, το Walia Ibex, ο ενδημικός αιγάγρος των βουνών!!!!

Στη συνέχεια οι Ηλίας Τσίκας και Πάνος Τελλίδης έκαναν μια παράκαμψη και ανέβηκαν στη 2η ψηλότερη κορυφή Bwahit 4430m. Η διαδρομή κατόπιν περνάει από το χωριό Chiro Leba διασχίζει τον ποταμό Mesheha και ανεβαίνει επάνω στην κοιλάδα φτάνοντας

στο μικρό χωριουδάκι Ambikwa (3200m), όπου στήθηκε το 3ο camp της ομάδας, το τελευταίο πριν την κορυφή. Φαγητό και γρήγορα για ύπνο στις σκηνές μέσα στους ζεστούς υπνόσακους. Οι θερμοκρασίες το βράδυ άγγιζαν τους 10- 0C βαθμούς Κελσίου και το πρωί έκανε την εμφάνιση της πάχνη πάνω στις σκηνές, στη συνέχεια της ημέρας η θερμοκρασία ανέβαινε μέχρι τους 10 βαθμούς.

Την Τετάρτη 28/11/2018 πριν ακόμα χαράξει οι ορειβάτες Ηλίας Τσίκας, Στέλιος Τσίκας και Πάνος Τελλίδης ξεκίνησαν να κάνουν τα 1.350m περίπου υψομετρικής μέχρι τον τελικό μεγάλο στόχο, την κορυφή Ras Dashen 4543m (Ras Dejen την αναφέρουν οι ντόπιοι).

Ο καιρός ήταν τέλειος χωρίς ούτε ένα σύννεφο στον ουρανό, είχε ξαστεριά δεν υπήρχε ούτε η συνήθης ομίχλη που κάλυπτε την κορυφή τις προηγούμενες ημέρες. Μετά από επίπονη ανοδική πορεία και με τα τελευταία 60-70 μέτρα να χρειάζεται σκαρφάλωμα σε ένα όμορφο λούκι πριν το κολωνάκι της κορυφής, η ομάδα ανέβηκε στο Ras Dashen 4543m. Έμειναν στην κορυφή λόγω του υπέροχου καιρού πάνω από 1 ώρα και θαύμασαν την απεραντοσύνη των Αιθιοπικών υψιπέδων μέχρι εκεί που φτάνει το μάτι και στις 4 πλευρές του μακρινού ορίζοντα, η μάνα Αφρική σε όλο της το μεγαλείο!!!! (Συνολική διαδρομή της ομάδας για κορυφή και επιστροφή στο Ambikwa camp περίπου στα 22km).

Το επόμενο πρωί 29/11/2018 η ομάδα επέστρεψε οδικώς στο Gondar, αφού μοίρασε γραφική ύλη στους μαθητές του δημοτικού σχολείου του χωριού Ambikwa, όπως είχε συνηθιστεί με το δάσκαλο του χωριού.

Το Gondar παλαιά πρωτεύουσα της Αιθιοπίας με τη μεγάλη κεντρική πλατεία του βασιλιά Θεόδωρου, είναι ένα θέρετρο χαλάρωσης και διασκέδασης για όλους τους trekkers των βουνών Simien. Επίσης τα μεσαιωνικά παλάτια της πόλης έχουν μεγάλο ιστορικό ενδιαφέρον.

Τις επόμενες 2 ημέρες η ελληνική αποστολή επισκέφτηκε την ιστορική πόλη Lalibela με τους 12 περίφημους μονολιθικούς χριστιανικούς ναούς (μνημείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς της Unesco), οι οποίοι χρονολογούνται από τον 12ο αιώνα μ.Χ. Τους εμπνεύστηκε το 1.159 μ.Χ. και τους έχτισε μέσα σε 23 χρόνια, ο βασιλιάς Lalibela και έκαναν την ομώνυμη πόλη ιερό σύμβολο του χριστιανισμού στην Αιθιοπία. Επίσης η ομάδα επισκέφτηκε μικρά χωριά & σπίτια ντόπιων, ώστε να γνωρίσει από κοντά την κουλτούρα και τον πολιτισμό της μόνης ανεξάρτητης χώρας (δε γνώρισε αποικιοκρατία) της Αφρικής. Η Ελληνική Αποστολή αναχώρησε από την Addis Abeba στις 2/12/2018 και μέσω Cairo έφτασε αιώως στην Αθήνα 3/12/2018 στις 6.50 π.μ., γεμάτη νέες πολύτιμες εμπειρίες ζωής!!!!

Ευχαριστούμε πολύ τους χορηγούς μας Tesla Batteries Greece και Cektta!!!!

Επίσης τον ντόπιο οδηγό μας στο βουνό Melis Mulualem και την ομάδα του!!!!

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

14-10-2018, μέσα φθινοπώρου, χρυσοκίτρινα φύλλα στα πάρκα, νέα αρχή και ο Σύλλογος Γυναικών άρχισε τις νέες του δραστηριότητες.

Η πρόεδρος κ. Χριστίνα Καρανικόλα εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και της Εξελεγκτικής Επιτροπής, καλωσόρισε όλες τις παρευρισκόμενες κυρίες στην πρώτη φθινοπωρινή φετινή συνάντηση, και στη συνέχεια τόνισε ότι το φθινόπωρο είναι ωραία εποχή και μας αρέσει γιατί, όπως έχει πει και κάποιος λάτρης της εποχής, «ο χειμώνας είναι έργο χαρακτικής, η άνοιξη ακουαρέλας, το καλοκαίρι είναι μία ελαιογραφία, ενώ το φθινόπωρο είναι ένα μωσαϊκό όλων των παραπάνω».

Στη συνέχεια, το λόγο είχε η εκλεκτή προσκεκλημένη μας καρδιολόγος κα Ρίτα Τσαρούχα-Δάνα, με θέμα τον «καρδιαγγειακό κίνδυνο στο γενικό πληθυσμό». Η ομιλία κατατοπιστική και εκλαϊκευμένη κράτησε αμείωτη την προσοχή όλων των γυναικών. Μας μίλησε για τις προφυλάξεις και θεραπείες των καρδιαγγειακών συμπτωμάτων. Για πράγματα που δεν ξέραμε και πρέπει να γνωρίζουμε.

Μας δημιούργησε απορίες και ερωτηματικά που πρόθυμα μας απάντησε μετά το τέλος της ομιλίας της και προβολής στον προτζέκτορα. Αφού την ευχαριστήσαμε που πρόθυμα ανταποκρίθηκε στην πρόσκλησή μας, συμβολικά της προσφέραμε μία όμορφη σύνθεση λουλουδιών, με τις ευχές μας για επαγγελματική επιτυχία και οικογενειακή ευτυχία.

Τέλος, η πρόεδρος ανακοίνωσε στα μέλη την παραίτηση από το Δ. Σ. της κ. Ελένης Σαμακοβλή, για προσωπικούς λόγους, και η θέση της αναπληρώθηκε από την κ. Αικατερίνη Καμπούρη. Το Δ.Σ. αποφάσισε να καθιερώσει για όλα μέλη το επιθυμούν, ένα απόγευμα κάθε εβδομάδα Ελληνικού χορού, στο καφενείο «Παραμύθια». Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο κέντρο «Γαλαξίας».

Στις 4 Νοεμβρίου 2018 ο Σύλλογος μας, πραγματοποίησε μονοήμερη εξόρμησή με δύο λεωφορεία, στη γραφική Αράχωβα. Πρώτος σταθμός μας το πανέμορφο Γαλαξίδι. Λες και ξαφνικά βρεθήκαμε σε εποχή με караβοκύρηδες και υπέροχα αρχοντικά. Μία ζωγραφιά αληθινή. Η εκκλησία του Αγίου Νικολάου την οποία και επισκεφθήκαμε, ξεναγηθήκαμε και θαυμάσαμε το ολοστόλιστο τέμπλο, το οποίο είναι ένα αριστούργημα τέχνης και υπομονής. Στη συνέχεια πορευθήκαμε στους Ξακουστούς Δελφούς, όπου θαυμάσαμε τα έργα των προγόνων μας.

Ο δρόμος μας οδήγησε στα σοκάκια της Αράχωβας όπου και γευτήκαμε ντόπιες νοστιμιές και περιηγηθήκαμε για ψώνια στην αγορά για τα παραδοσιακά τους προϊόντα. Ανηφορίσαμε στα λιβάδια με τα σαλέ και το αλπικό τοπίο γεμίζοντας με βουκολικές εικόνες. Στην επιστροφή σταματήσαμε για καφέ στην Αμφίκλεια, μία κωμόπολη στους πρόποδες του Παρνασσού, που χάριν του χιονοδρομικού αναπτύσσεται τουριστικά. Το κέφι και η καλή παρέα, σύντροφοι μας στην εκδρομή μαζί με τα ωραία τραγούδια στο λεωφορείο, μας έφτιαξαν τη διάθεση για χορό!!!

Έγινε και πάλι φέτος στις 19-12-2018 η αναμενόμενη κάθε χρόνο επίσκεψή μας για παρακολούθηση θεατρικής παράστασης στην Αθήνα. Από το πρωί απολαύσαμε την γιορταστική ατμόσφαιρα των Χριστουγέννων, κάνοντας τη βόλτα μας στους κεντρικούς δρόμους και επισκεφθήκαμε τα διάφορα καταστήματα ξεφεύγοντας για λίγο από την καθημερινότητα μας.

Το μεσημέρι γευματίσαμε σε γνωστά ταβερνάκια και στη συνέχεια απολαύσαμε τον απογευματινό μας καφέ σε γνωστή καφετέρια με πανοραμική θέα την Ακρόπολη. Στη συνέχεια παρακολουθήσαμε στο θέατρο Παλλάς τις «Μάγισσες της Σμύρνης», καταπληκτική παράσταση, άψογη η σκηνική παρουσία των ηθοποιών και όλες μας μείναμε ευχαριστημένες.

16-12-2018 Χριστουγεννιάτικη γιορτή με χαρά και αγαλλίαση και ατμόσφαιρα εορταστική, τα μέλη μας γέμισαν την αίθουσα του κέντρου «Γαλαξίας».

Η πρόεδρος κ. Χριστίνα Καρανικόλα μίλησε σχετικά για τη θαυμαστή ιστορία της Γεννήσεως του Κυρίου, όπου η μέρα αυτή είναι η Μητρόπολη των εορτών. Αναφέρθηκε στην αξία των δώρων των μάγων, τα οποία βρίσκονται στην Ιερά Μονή του Αγίου Παύλου, στο Άγιον Όρος κατά καιρούς ευωδιάζουν και θαυματουργούν. Έκλεισε την ομιλία της με τα παρακλητικά λόγια, έλα στη γη μας Χριστέ και φέτος, Χριστούγεννα του 2018, για να φέρεις την ειρήνη και την ευδοκία.

Έχουμε την ανάγκη Σου. Το ζητάει με λαχτάρα η καρδιά μας, για να βρει τη μοναδική, σωτήρια διέξοδο στα αδιέξοδα των καιρών μας. Στη συνέχεια η κ. Αμαλία Πίνα μας διάβασε παραδοσιακά Αγγιλιτικά κάλαντα, του συμπατριώτη μας Λαογράφου κ. Γιώργου Διονυσίου από τη Λαογραφική Συλλογή του ΑΧΕΛΙΝΑ.

Η Γραμματέας κ. Βιβή Παπαναστασίου ανάγνωσε Χριστουγεννιάτικους στοχασμούς, η ταμίας κ. Στέλλα Παπαγεωργίου απήγγειλε ποίημα και η κ. Δέσποινα Φλαμουρίδου μας διάβασε λόγια αγάπης στον Άγιο Βασίλη. Μετά προβλήθηκε σε βίντεο το Χριστόψωμο διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, σε ανάγνωση Νίκου Γαλανού που η ιστορία του συγκίνησε όλες τις γυναίκες.

Η κ. Κρυσταλλία Μαχαίρα μας τραγούδησε το μικρό τυμπανιστή, με την καταπληκτική της φωνή. Σε λίγο έκανε την εμφάνισή του ο Αι-Βασίλης μοιράζοντας χριστουγεννιάτικα δωράκια σε όλες τις παρευρισκόμενες κυρίες. Η κ. Καλλιόπη μας, άφησε πάλι το στίγμα της με έξυπνους στίχους. Η βραδιά έκλεισε σιγοτραγουδώντας τα κάλαντα και άλλα τραγούδια με πρώτη στο μικρόφωνο την κ. Ελένη Γκίνη με την μελωδική της φωνή.

ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΑ ΠΑΝΕΜΟΡΦΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ

Με απόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η τριήμερη εκδρομή (30/11-02/12) του Φιλοπρόοδου Συλλόγου στα Τζουμέρκα (Αθαμανικά όρη).

Μία εντυπωσιακή ορεινή περιοχή μεταξύ των Νομών Ιωαννίνων Άρτας και Τρικάλων. Βουνοκορφές, χαράδρες, ποτάμια, καταρράκτες, αυθεντικά όμορφα χωριά με φιλόξενους κατοίκους.

Οι φυσικές ομορφιές ήταν ποικίλες και όλες μοναδικές.

Στην Πλάκα, όπου και μείναμε, θαυμάσαμε το υπό κατασκευή μεγαλύτερο στα Βαλκάνια μονότοξο γεφύρι του Αράχθου. Δίπλα στο γεφύρι, βρίσκονται τα ερείπια του παλιού τελωνείου. Στον Καταρράκτη, το πανέμορφο χωριό με τον πετρόστρωτο κεντρικό δρόμο την όμορφη πλατεία και τους ομώνυμους καταρράκτες, επισκεφθήκαμε την Ι. Μο-

νάχου.

Επόμενος προορισμός μας ήταν το σπήλαιο της Ανεμότρυπας, το μοναδικό σπήλαιο της Ελλάδας, που το διασχίζει ποτάμι σε ολόκληρο το μήκος του και θεωρείται το πιο λευκό στην Ελλάδα.

Χωριά και οικισμοί μέσα σε έντονη βλάστηση, σε γάργαρα νερά και απεριγράπτης άγριας φυσικής ομορφιάς

Πράμαντα, Άγναντα, Κτιστάδες, Μελισσοουργοί, Ελληνικό, στο οποίο και επισκεφθήκαμε το μουσείο μοντέρνας τέχνης «Θεόδωρος Παπαγιάννης» και την Ι. Μ. Τσοκάς όπου η θέα στον φαράγγι του Αράχθου μας έκοψε κυριολεκτικά την ανάσα.

Το Δ.Σ. του Φιλοπρόοδου ευχαριστεί θερμά του φίλους που ακολούθησαν και έζησαν αυτή την εμπειρία, το Art travel και την Μίνα Τελκή για την καθ' όλα άψογη οργάνωση και τον Δημήτρη Πρέντζα για την υπέροχη κατατοπιστική ξεναγήσή του στον τόπο του, τα Τζουμέρκα...!!!

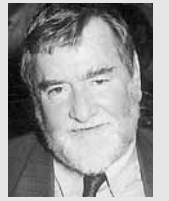

νή της Αγίας Αικατερίνης όπου και τελέστηκε παράκληση και προσκύνημα στην θαυματουργή εικόνα της Αγίας. Η δε επίσκεψη στους καταρράκτες ήταν μοναδικής εμπειρίας για όλους μας.

Στην Ι. Μ. Κηπίνας, κοντά στους Καλλαρύτες θαυμάσαμε την ιδιαίτερη και θαυμαστή αρχιτεκτονική, όπου το μοναστήρι είναι κυριολεκτικά χτισμένο πάνω και μέσα στον

ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

ΠΕΙΝΑ

Με τον
Κώστα Μπιλίρη

Πείνα πολλή έπεσε στη γλώσσα μας.. Πείνα μεγάλη και ιστορική. Κοντολογής πείνα και των γονέων.

Κι ευτυχώς που κάποιοι γονείς, έχουν ένα εισοδηματάκι και μπορούν να ταΐζουν άνεργα παιδιά και ξενηστικωμένα εγγόνια. Σε μερικούς δεν φτάνει μόνο η πείνα. Επικρατεί και η μόνιμη όρεξη.

Πείνα φίλε μου και χωρίς να έχουμε Κατοχή. Θα μου πει κάποιος, έχουμε κυβέρνηση.

Πείνα επικίνδυνη. Η στέρηση τροφής δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Ο Ησαύ της Παλαιάς Διαθήκης παρέδωσε τα πρωτοτόκια «αντί πινακίου φακής». Για ένα πιάτο φακές που μπορεί να είχαν και μαμουδία. Η πείνα βγάζει μάτια, ισχυρίζεται μια λαϊκή διαπίστωση.

Μόνο μάτια; Βγάζει και ζητιάνους, βγάζει και ρουφιάνους, βγάζει και κακοπράχτες, βγάζει και γυναίκες στο πεζοδρόμιο. Πάντως, αυτός που εκμεταλλεύεται την πείνα των άλλων, βγάζει εκατομμύρια. Και τρώει με δέκα μασέλες.

Η πείνα βγάζει και πινάκια υποσχέσεων. Ζήσε μαύρε μου να φας τριφύλλι! Πείνα! Μας πήρε και μας σήκωσε. Τόσο ανάλαφροι που γίναμε, πώς να μη μας σηκώσει; Θα έχετε ακούσει και το άλλο: «Ο φιδοδαγκωμένος κοιμήθηκε, ο νηστικός όχι». Έκανε θόρυβο το γουργουρητό της κοιλιάς του. Αλλά και να κοιμηθεί κανείς, μήπως θα ησυχάσει; Ο νηστικός καρβέλια ονειρεύεται.

Πείνα φίλε μου! Οι νηστικοί τετραπλασιάστηκαν και κάνουν ό,τι μπορούν, για να επιζήσουν.

Μερικοί βρίσκουν τρόπο και τα καταφέρνουν. «Η πείνα τέχνες διάζει και η πουτανιά φτιασίδι». Διάζει! Δηλαδή σχεδιάζει. Σχεδιάζει και προγραμματίζει. Προγραμματίζει και επινοεί συμβιβασμούς και παραχωρήσεις.

Οι αρχαίοι μας πρόγονοι το έλεγαν πιο συγκαλυμένα. «Πενία τέχνας καταργάζεται».

Τέχνας και καλλιτέχνας. Από τους δέκα καλλιτέχνες, οι επτά είναι νηστικοί και οι τρεις θεονήστικοι. Αυτό που δεν κατάλαβα είναι αν έμειναν νηστικοί επειδή είναι καλλιτέχνες ή έγιναν καλλιτέχνες επειδή ήταν νηστικοί.

Πείνα πανάθεμά την. Πείνα περιχυμένη παντού. Μισθοί πείνας, συντάξεις πείνας, διαβίωση στα όρια της πείνας. Μπαίνει σε ένα λεωφορείο και σε παίρνει η μπόχα. Βρωμάνε ολονών τα χνώτα. Από την πείνα παιδί μου.

Η κατάσταση της ανέχειας σε παρασύρει και σε ακρότητες. Μας το θυμίζει και μια πολύ γνωστή υπόδειξη: «Η πείνα είναι κακός σύμβουλος».

Άλλοι σύμβουλοι είναι τρισευχέστεροι. Ιδίως αυτοί που βρίσκονται δίπλα σε υπουργούς.

Σε χρήση και μια ακόμη υπόδειξη. «Αν δεν βρεις φαί, θα σε φάνε τα μαύρα σκοτάδια». Τι να περιμένεις; Το μάννα εξ ουρανού, ή πέσε πίτα να σε φάω;

Κακό πράγμα η πρόκληση στις αισθήσεις. «Τσιτσι κρέμεται, καρδιά μαραίνεται». Όχι σπάνια γινόμαστε και λαίμαργοι. Σύμφωνα με μια άλλη άποψη «κώλο να δούμε, τσιτσι θα πούμε».

Και σάμπως το εξασφαλίζουμε; Τι διδάσκει μια παροιμία; Όπου φτωχός και η μοίρα του.

Δηλαδή η κακομοιριά του. Τι να πεις και για κείνους, που ενώ δεν έχουν ψωμί, γυρεύουν ραπανάκια για την όρεξη; Κάθε φτωχός και η τρέλα του.

Σίγουρα ορισμένοι τα βολεύουν με κάποια δόση παλαβομάρας. «Εγώ με την τρελίτσα μου γεμίζω την κοιλίτσα μου». Είναι εξακριβωμένο. Άμα πουλήσεις τρέλα, θα βρεθούν αγοραστής. Αγοραστής, ψηφοφόροι, θύματα γενικώς.

Μερικοί βρίσκουν τρόπο και τα καταφέρνουν με έγκαιρη κινητοποίηση. «Των φρονίμων τα παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν». Η πείνα είναι μια δυσάρεστη κατάσταση. τη χρησιμοποιούν σαν μέσο πίεσης και εξαναγκασμού. Ειδικά στις ανακρίσεις.

- Μωρέ θα τον αφήσω νηστικό δέκα μέρες και θα το ξεράσει το μυστικό...

Είδες; Για να ξεράσεις το μυστικό, πρέπει να μη φας τίποτα! Κανένα δεν τιμωρούν με υπερβολική λήψη τροφής. Σε κανένα δε λένε «φάε να σκάσεις». Φάε και σκάσε, μάλιστα.. Δηλαδή φάε και κάνε το κορόιδο.

«Φάε και μίλα» είναι άλλο. Εκείνο το φαγητό είναι καζάντια. Δε γεμίζεις το στομάχι. Γεμίζεις τσέπες. Υπάρχουν και φαγητά που τα έχουμε υποτιμήσει. Για να καταλάβεις την αξία τους πρέπει να πεινάς. Η πείνα είναι η καλύτερη σάλτσα. Έχεις φάει ψωμί είκοσι ημερών και να το νομίζει παντεσπάνι; Κάτσε μια βδομάδα νηστικός και δοκίμασε το. Θα ευγνωμονείς όποιον σου το προμήθευσε.

ΠΕΡΙ ΨΩΡΟΚΩΣΤΑΙΝΑΣ και άλλων τινών

Του Στέλιου Περικλή Λασκαράκη

Η Ψωροκώσταινα

Η Πανωραία Χατζηκώστα, ήταν μια όμορφη και πλούσια αρχόντισσα, που κατόρθωσε και σώθηκε από την σφαγή των Τούρκων το 1821, όταν ο πλούσιος άντρας της και τα παιδιά της τα έσφαξαν οι Τούρκοι.

Η Πανωραία σύντομα άφησε τα Ψαρά και πήγε στην πρωτεύουσα του Ελληνικού κράτους, το Ναύπλιο, όπου πάμπωχη και για να ζήσει ξενόπλενε και πολλές φορές δεχόταν το έλεος των συνανθρώπων της. Στα 1826 γίνθηκε έρανος στο Ναύπλιο για να βοηθήσουν το μαχόμενο Μεσολόγγι, έτσι στήθηκε στη κεντρική πλατεία ένα τραπέζι για να καταθέσουν ότι καθένας μπορούσε να βοηθήσει, αλλά από την ανέχεια κανείς δεν κατέθετε κάτι.

Τότε η φτωχότερη όλων, η Πανωραία (η χήρα Χατζηκώστα ή Χατζηκώσταινα) έβγαλε το ασημένιο δαχτυλίδι από το δάχτυλό της και ένα γρόσι που είχε στην τσέπη της και τα ακούμπησε στο τραπέζι της ερανικής επιτροπής.

Η ενέργεια αυτή της χήρας, ξύπνησε την συνείδηση των πεινασμένων και κάποιος φώναξε: Θαυμάστε την φτωχή πλούστρα Ψωροκώσταινα, πρώτη πρόσφερε τον

οβολό της. Αμέσως το φιλότιμο ηλέκτρισε τους φτωχούς και το τραπέζι γέμισε λίρες, γρόσια και χρυσάφια.

Από αυτή την ιστορία η Πανωραία Χατζηκώσταινα, έγινε πια γνωστή στο Ναύπλιο ως «Ψωροκώσταινα».

Η πλούστρα Πανωραία όμως δεν έδινε μόνο μαθήματα πατριωτισμού αλλά και ανθρωπιάς, το ελάχιστο εισόδημά της το μοιραζόταν με ορφανά παιδιά αγωνιστών και όταν ο Καποδίστριας ίδρυσε ορφανοτροφείο προσφέρθηκε γριά πιά και με σαλεμένο τον νου από τον πόνο και τις στερήσεις να πλένει τα ρούχα των ορφανών χωρίς καμιά αμοιβή.

Στην εποχή του Καποδίστρια σε μια συνεδρίαση της Συνέλευσης, κάποιος παρομοίασε το Ελληνικό Δημόσιο με την «Ψωροκώσταινα».

Αργότερα οι Βαυαροί προκειμένου να χλευάσουν το Ελληνικό κράτος για την φτώχεια του και την οπισθοδρομικότητά του, ονόμασαν την Ελλάδα υβριστικά «Ψωροκώσταινα», «παρατσούκλι» που εξακολουθεί μέχρι και τις μέρες μας να λέγεται σκωπτικά για το Ελληνικό κράτος και όχι μόνο από τους φίλους μας «Βαυαρούς».

Και οι τοίχοι έχουν αυτιά

Από τα αρχαιότατα χρόνια και μέχρι την εποχή του Μεσαίωνα, η άμυνα μιας χώρας που αφορούσε την προστασία της πόλης από τους εχθρούς της και τους εκάστοτε επιδρομείς της, που προσπαθούσαν να την καταλάβουν, ήταν κυρίως τα τείχη που την κύκλωναν.

Τα τείχη αυτά χτιζόντουσαν, κυρίως με τη βοήθεια των σκλάβων και των αιχμαλώτων που συλλαμβάνονταν στις μάχες, υπό την επίβλεψη των μηχανικών εκείνης της εποχής. Οι μηχανικοί, τότε, ανήκαν αποκλειστικά στο στενό περιβάλλον του άρχοντα ή του βασιλιά που κυβερνούσε την χώρα.

Τέτοιοι πασίγνωστοι μηχανικοί, ήταν ο Αθηναίος Αριστόβουλος (ένας από αυτούς που έχτισαν τα μεγάλα τείχη του Πειραιά), ο Λαύσακος (στενός φίλος του Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου και ο Ναρσής, ο οποίος υπηρετούσε τον Λέοντα τον Σγουρό, (Βυζαντινός άρχοντας του Ναυπλίου).

Όταν ο Λέων ο Σγουρός, κυνηγημένος από τους Φράγκους κλείστηκε στην Ακροκόρινθο, ο Ναρσής του πρότεινε ένα σχέδιο κατασκευής πελώριου τοίχου - φρουρίου, που έγινε αμέσως δεκτό.

Το χτίσιμό του τοίχου φρουρίου, που έγινε υπό την επίβλεψή του, όταν αυτό τέλειωσε, αποδείχτηκε πράγματι πως ήταν και σοφό και απόρρητο. Στα τείχη του φρουρίου ο Ναρσής έκανε και μια «καινοτομία» εκπληκτική για την εποχή του. Σε ορισμένα σημεία, τοποθέτησε μυστικά, μερικούς πήλινους σωλήνες, που άρχιζαν από διάφορα μυστικά σημεία του άνω μέρους των τοίχων (από τις λεγόμενες επάλξεις) και έφταναν δια μέσου του τοίχου ως κάτω στα υπόγεια, το οποία τότε ήταν φυλακές.

Όταν κανείς, λοιπόν, βρισκόταν πάνω στις επάλξεις του πύργου, από εκεί ψηλά, μπορούσε να ακούσει δια μέσου των σωλήνων, ό,τι λεγόταν από τους αιχμαλώτους, που ήταν κλεισμένοι στα υπόγεια. Ήταν, ως πούμε, ένα είδος ακουστικών και μικροφώνων της εποχής τους ή ένα είδος «κοριού» της σημερινής εποχής. Αυτά τα έλεγαν «ωτία», από τα «ώτα» δηλαδή τα «αυτιά».

Έτσι, αργότερα, όταν μαθεύτηκε το σχέδιο αυτό, οι άνθρωποι συνήθιζαν να λένε: Προσοχή όταν μιλάς γιατί αυτά που λες ενδεχομένως να τα ακούσει κάποιος, γιατί «και οι τοίχοι έχουν αυτιά», φράση που μέχρι και σήμερα λέγεται.

Ανακαλώντας μνήμες μέσα από τις σελίδες ενός βιβλίου

ΤΟΥ ΛΕΑΝΔΡΟΥ ΣΛΑΒΗ

Όταν πήγαινα στο Δημοτικό είχα ένα παράπονο: «γιατί, κυρίως στις διακοπές του Πάσχα αλλά και το καλοκαίρι, τα πιο πολλά παιδιά πήγαιναν στο χωριό και εγώ όχι;» και μία συνακόλουθη απορία: «γιατί εγώ κι ο αδελφός μου δεν είχαμε ένα χωριό όπως σχεδόν όλοι οι άλλοι;».

Έπρεπε να μεγαλώσω κάπως για να καταλάβω πως κι εμείς είχαμε όχι μόνο ένα, αλλά δυο χωριά, αλλά, δυστυχώς, και τα δύο ήταν αυτό που αργότερα μάθαμε να λέμε χαμένες πατρίδες και εκείνη την εποχή, την μακρινή πια δεκαετία του 1950, δεν ήταν εύκολο να τα επισκεφθεί κανείς. Χώρια, που δεν υπήρχε κάποιος συγγενής στο μητρικό και στο πατρικό σπιτικό για να μας φιλοξενήσει όχι τακτικά, αλλά έστω και μια φορά! Βλέπτε με μητέρα από την Καλλίπολη της Ανατολικής Θράκης και πατέρα από την Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας που ήρθαν παιδιά κατευθείαν στο Λεκανοπέδιο, δεν είχαμε την τύχη να έχουμε ως χωριό ούτε καν τους τόπους εγκατάστασης των προσφύγων συμπατριωτών τους στην επαρχία.

Πρόσθετα, η αποδημία του πατέρα μας ενώ ήμασταν μόλις 23 ετών εγώ και 21 ο αδελφός μου δεν μας επέτρεψε να αντλήσουμε από τον ίδιο αρκετές πληροφορίες για αυτό το τότε δυσπρόσιτο πατρικό χωριό με το αρχαιοπρεπές όνομα: Αγχιάλος. Τα μυαλά μας τα είχαμε αλλού. Είχανε κρατήσει μόνο κάποιες σκόρπιες πληροφορίες από τις συζητήσεις που ακούγαμε στη διάρκεια

Στη φωτογραφία φαίνονται: α) στη δεύτερη (πίσω) σειρά των παιδιών που κάθονται δεύτερος από δεξιά όπως κοιτάμε τη φωτογραφία ο Ιωάννης (Τζων) Σλάβης, γιός της αδελφής του Δράκου Μαυρομμάτη Ζωής, β) στον άξονα που χωρίζει τις καλόγριες σε τρεις αριστερά τρεις δεξιά δεύτερη από πάνω (δίπλα στη μέση της τρίτης από πάνω σειράς) εβδομη από δεξιά όπως κοιτάμε την φωτογραφία στην Πέμπτη σειρά από κάτω η Φωτεινή (Φωφώ) Γιασοπούλου, κόρη της Ευθαλίας, άλλης αδελφής του Δράκου Μαυρομμάτη, και μικρότερη αδελφή του Παστσία Γιασοπούλου (*), Γενικού Γραμματέα του Κ.Κ.Ε. της περιόδου 1926-7. Στην φωτογραφία εμφανίζεται και η Όλγα Παρασκευοπούλου (μετέπειτα Τσερνιάτσέκοβα). Αν θυμάμαι καλά είναι η πρώτη από αριστερά όπως κοιτάζουμε την φωτογραφία στην επάνω-επάνω σειρά.

οικογενειακών συνάξεων. Πολύ αργότερα, όταν συνειδητοποιήσαμε το σχετικό έλλειμμα, προσπαθήσαμε να το καλύψουμε όπως-όπως, κυρίως μέσα από την κάπνα πλούσια πατρική συλλογή από κάρτες και την ανταλλαγή πληροφοριών με ξαδέλφια που, όμως, είχαν και εκείνα μεγάλα κενά. Άλλωστε, για διάφορους λόγους είχαμε χάσει την επαφή με πολλούς συγγενείς.

Τα αποτελέσματα αυτών των αναζητήσεων μου υπενθύμισαν η πρόσφατη ανάγνωση του ανατύπου ενός μικρού βιβλίου του 1956 του Κωνσταντίνου Β. Εμμανουηλίδου, που περιείχε τρία κείμενα του υπό τον γενικό τίτλο «Σύγχρονος Ιστορία»: «Οι ανθελληνικοί διωγμοί εν Βουλγαρία το 1906», «Αι τραγικά ημέραι του Ιουνίου και του Ιουλίου» και «Το Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου την 30 Ιουλίου 1906». Μου το είχε δώσει προ καιρού ο Πρόεδρος του Συλλόγου Α. Ζαφειρόπουλος, αν και, εκ των υστέρων, ανακάλυψα (και μετά την ανάγνωσή του) ότι είχα στη βιβλιοθήκη μου και ένα πρωτότυπο αντίτυπο με χειρόγραφη με μολύβι ένδειξη «κ. Τζων Σλάβης». Θυμήθηκα! Του το είχε δώσει ο Δράκος Μαυρομμάτης, ένας από τους πρωταγωνιστές του βιβλίου, την τελευταία φορά που τον είχαμε συναντήσει κάπου στα μέσα της δεκαετίας του 1960, όταν είχαμε πάει στο Ιγγλίσ για να μας δείξει το έργο της ζωής του, το Μνημείο των Ηρώων. Ο Δράκος Κωστάκης Μαυρομμάτης ήταν θεός του πατέρα μου, αδελφός της γιαγιάς μου Ζωής Σλάβη, το γένος Μαυρομμάτη.

Διαβάζοντας το βιβλίο θυμήθηκα ουκ ολίγα, αλλά, παράλληλα, μπόρεσα να συνδυάσω ακόμα περισσότερα με εργαλείο τα ονόματα που απαντούσα. Φυσικά, το πρώτο

που μου έπεσε στην αντίληψή μου καθώς περιέτρεχα το Παράρτημα με τους Αγχιαλίτες επιστήμονες ήταν αυτό του πατέρα μου: Ιωάννης Λεάνδρου Σλάβης. Προφανώς μου έλεγε πολλά, αλλά για να τα αραδιάσω θα έπρεπε λίγο-πολύ να γράψω την αυτοβιογραφία μου. Τουλάχιστον της πρώτης 25ετίας μου.

Ακριβώς από πάνω αναφερόταν ο Παστσία Νικολάου Γιασοπούλου, πρώτος εξαδέλφος του, γιός μιας άλλης αδελφής του Δράκου, της Ευθαλίας. Το λήμμα που του αφιερώσαν ήταν φτωχό: δεν περιείχε ούτε μια αράδα για την πολιτική του δράση. Ωστόσο, περί αυτής γνώριζα αρκετές λεπτομέρειες γιατί ο Παστσία, όπως και η αδελφή του Φωφώ σύζυγος του φαρμακοποιού Μιχάλη Μπέκη και ο γιος της Δημήτρης Μπέκης, έμεινε στη γειτονιά μου στην Κυψέλη και τον συναντούσα τακτικά μέχρι τα γεράματά του.

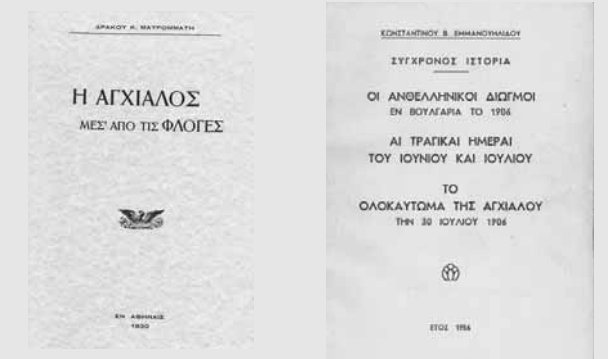
Οι πρώτες μου σχετικές αναμνήσεις είχαν ως σκηνικό ένα μεγάλο, αλλά θεοσκότεινο δωμάτιο στον όροφο ενός νεοκλασικού της οδού Πόρου. Θεοσκότεινο γιατί μέχρι τα βαθιά του γεράματα είχε τη συνήθεια να διαβάζει και να γράφει με αναμμένη μόνο τη λάμπα του γραφείου του, μια συνήθεια που δεν μπόρεσα ποτέ μου να συμμερισθώ: χρειάζομουν για τα πάντα ένα κατάφωτο δωμάτιο. Μας υποδεχόταν, λοιπόν, μες στο σκοτάδι και μας διασκέδαζε με τα κόλπα που έκανε με δύο σκυλάκια με ενσωματωμένο μαγνήτη στο σώμα τους, ένα παιχνίδι περιωπής την δεκαετία του '50.

Με έτρωγε από τότε η περιέργεια για το πως έφτασε να μετακινείται με ένα ξύλινο πόδι. Αργότερα έμαθα πως είχε χάσει το ένα του πόδι κατά την ιστορική κατάρρευση της στέγης του καφενείου Πανελλήνιον στα Χαυτεία, το 1929, γεγονός που ανέστειλε την ενεργό πολιτική του δράση. Για αυτήν και τις ιδέες του δεν μας μιλούσε όσο είμασταν μικροί. Ωστόσο, δεν το απέφευγε όταν βρισκόταν με τους μεγάλους, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα ζωηρές διαφωνίες ακόμα και με τον πατέρα μου και έθλιβε την γιαγιά Ζωή. Αργότερα, κυρίως αφότου, μόνος του πλέον, εγκαταστάθηκε σε ένα ισόγειο δυαράκι στην οδό Λήμνου, απέναντί μας, αλλά και αργότερα, στην οδό Σερίφου, πάντα στο ημίφως, μου μιλούσε άνετα για την πολιτική και τις απόψεις του. Κάθε μας συνάντηση ήταν μια ευκαιρία να αρμέξω κάτι από το ανεξάντλητο απόθεμα γνώσεων του, παρά τις ιδεολογικές διαφορές που μας χωρίζαν.

Πάντα αναρωπιόμουν πούθε προήλθε το όνομα Παστσία. Ως ερασιτέχνης γλωσσολόγος - ετυμολόγος το ανήγαγα στην παστάδα, αλλά δεν μπόρεσα ποτέ να επιβεβαιώσω τη θεωρία μου. Εκείνο που μου κέντριζε την περιέργεια είναι πως δεν το είχα ξανασυναντήσει ως μικρό όνομα, με εξαίρεση κάποιον Παστσία Βάλσαμο, σαπυνοποιό προπολεμικά στην Ευξεινούπολη της Μαγνησίας. Ωστόσο δεν είχα καταφέρει να διαλευκάνω αν επρόκειτο για μικρό όνομα ή για επίθετο. Πάντως, το γεγονός ότι είχε καταργηθεί από τη Βάρνα έδειχνε πως ως όνομα δεν θα πρέπει να ήταν τελείως άγνωστο σε κείνα τα μέρη. Επιβεβαιώθηκε όταν ανακάλυψα στο βιβλίο και έναν Παστσία ή Αναστάσιο Ιωάννου Τζουμέρτη.

Φυσικά, η ανάγνωση με έφερε αντιμέτωπο και με άλλα πρόσωπα του οικογενειακού μου κύκλου, πολλών από τα οποία αγνοούσα ακόμα και την ύπαρξη! Τα περισσότερα ανήκαν στο Μαυρομματικό, το σόι της γιαγιάς μου. Όπως ο γιατρός Ηλίας Δράκος Μαυρομμάτης, πιθανότατα αδελφός του προπάππου μου Κωστάκη Μαυρομμάτη. Δεν ξέρω αν υπήρχε συγγένεια με τον δάσκαλο Θεοδόσιο Μιχαήλ Μαυρομμάτη και τις δασκάλες Αγαθόνικη Π. Μαυρομμάτη και Χαρίκλεια Μ. Μαυρομμάτη.

Τον Αλέξανδρο Κωστάκη Μαυρομμάτη, όμως, αδελφό της γιαγιάς μου, τον ήξερα εξ ακοής. Είχε πεθάνει μια πενταετία πριν γεννηθώ. Θυμάμαι χαρακτηριστικά τη γιαγιά μου να μας δείχνει, οπότε περνούσαμε από την παραλιακή (και περνούσαμε συχνά πηγαίνοντας στην Γλυφάδα) μια εντυπωσιακή δίπατη βίλλα, δίπλα ακριβώς από το συμμαχικό νεκροταφείο του Φαλήρου, λέγοντας: «Να, το σπίτι του Αλέξανδρου». Κι ας μην του ανήκε πλέον! Είχα γνωρίσει ωστόσο τη σύζυγό του Ζωή, τις δύο κόρες του την Κλειώ (Τζανέτου) και την Αλεξάνδρα (Καμπιώτη). Όχι, όμως την εγγονή του Dyllia, κόρη της πρώτης, αν και την εκτιμούσα πολύ γιατί μας έστελνε μέσω της γιαγιάς της από την Αμερική, όπου ζούσαν κάποια χρόνια, τα παλιά της παιχνίδια που φάνταζαν μαγικά στην κακόμοιρη μεταπολεμική Ελλάδα. Πρόσθετα, σε ηλικία πέντε ή έξι ετών ήμουνα παράνυφος στο γάμο της Αλεξάνδρας με έναν διπλωμάτη, με την παρουσία πολλών εκπροσώπων του πολιτικού κόσμου, όπως του Σοφο-

κλή Βενιζέλου, ο οποίος, βλέποντάς με μέσα στο παιδικό κουστούμι μου μου φώναξε: «Έλα δω εσύ γαμπρέ!». Έντρομος απομακρύνθηκα διεκρινίζοντας βλακωδώς: «Δεν είμαι εγώ ο γαμπρός, ο άλλος είναι!». Το ζεύγος Καμπιώτη, όσο είμασταν μικροί, το επισκεπτόμασταν κατά καιρούς σε μια βίλλα στη Κηφισιά. Αργότερα, μετά τον θάνατο του πατέρα μου, χάσαμε τα ίχνη τους. Πολύ αργότερα, το 2003, έπεσε το μάτι μου στην κηδεία της Κλειώς. Ζούσε ακόμα η Αλεξάνδρα.

Αναφέροντας το Ιγγλίσ, την Αγχιάλο της Μακεδονίας, θυμήθηκα έναν εξαδέλφο του πατέρα μου που ζούσε με την οικογένειά του εκεί, τον Γιαννάκο Κοκκωνίδη. Ο Πασχάλης Κοκκωνίδης, που αναφέρεται στο βιβλίο θα πρέπει να ήταν ο πατέρας του. Ήταν παντρεμένος με τη μεγαλύτερη αδελφή του Δράκου Μαυρομμάτη. Ο Γιαννάκος μας είχε επισκεφθεί μερικές φορές στην Αθήνα, αλλά εγώ θυμάμαι ιδιαίτερα το σπίτι του στο Ιγγλίσ, όπου μου είχαν κάνει εντύπωση οι εγκαταστάσεις που είχε για να κάνει κρασί. Θυμάμαι που παραπονιόταν πως μόλις είχαν καταφέρει να μετατρέψουν τα αλμυρά χώματα της περιοχής σε κατάλληλα για καλλιέργεια ήθελαν να τα απαλοτριώσουν για τις ανάγκες της εγκατάστασης βιομηχανιών στην περιοχή. Επισκεπτόταν κατά καιρούς την Βουλγαρία και μας είχε διηγηθεί πως έβλεπε παλιούς συμπολίτες του και τους παινεύονταν πως είχε δικό του τρακτέρ. Μια φορά είχε στείλει στον πατέρα μου, επειδή είχε πάρει-δώσει με τα ναυτιλιακά, ένα γειτονόπουλό του που ήθελε να μπαρκάρει. Ο πατέρας μου είχε εκτιμήσει την επιλογή του και τον βοήθησε γιατί, γενικά, έβλεπε θετικά την ενασχόληση με τη θάλασσα. Το επίθετο του επίδοξου ναυτικού ήταν Ρίμπας. Τότε έμαθα πως ρίμπα στις σλαβικές γλώσσες λένε το ψάρι.

Κοκκωνίδηδες υπήρχαν και στη Θεσσαλονίκη. Η Φωφώ και η Κοκώ. Πρωτοξαδέλφες του πατέρα μου και αυτές φυσικά. Το Φωφώ ήταν πολύ διαδεδομένο όνομα στην οικογένεια. Προφανώς από την Φωτεινή Μαυρομμάτη, την σύζυγο του προπάππου Κωστάκη Μαυρομμάτη. Χωρίς ακόμα να τις γνωρίσω με το που άκουγα να τις αναφέρουν μου ερχόταν στο στόμα το τραγούδι (της εποχής της γιαγιάς μου θα έλεγα): «Μα θαρρώ πως θα τα μπλέξω, απτην Κική και την Κοκώ ποια να διαλέξω». Τέλος πάντων, κάποια στιγμή τις γνώρισα και αυτές, καθώς και τις οικογένειές τους. Την μία, την συνάντησα μόλις μία φορά. Εξάχρονος είχα πάει στη Θεσσαλονίκη για τον γάμο της Ζωής, της κόρης του Δράκου, και την επισκεφθήκαμε στο σπίτι του γιού της, γυναικολόγου αν θυμάμαι καλά Παπαθανασίου με τόνομα, στο Πανόραμα. Με άφησε με το στόμα ανοιχτό το υπόγειο playroom. Στη μέση δέσποζε ένα τεράστιο τραπέζι με ένα ηλεκτροκίνητο τραϊνάκι που διέσχιζε κάτι ορεινές περιοχές (σε ομοίωμα). Το ίδιο και ένα δωμάτιο, δίπλα στην κρεβατοκάμαρα γεμάτο ντουλάπες.

Με την οικογένεια της Φωφώ είχαμε πιο συχνές επαφές. Έμειναν στην Εγνατία, σε ένα διαμέρισμα στην απέναντι πλευρά της Αψίδας του Γαλερίου. Είχαν δύο παιδιά, τον Κώστα και την Έφη. Μάλιστα, το 1970 στο ίδιο σπίτι, της Έφης πλέον, έμεινε για λίγους μήνες ο αδελφός μου όταν μπήκε στο Αριστοτέλειο. Είχα δύο παιδιά, την Φένια και τον Γιώργο. Τα έβλεπα οπότε βρισκόμουν στη Θεσσαλονίκη τη δεκαετία του '70. Ωστόσο, με το που μπήκε η δεκαετία του '80 μεσολάβησε μία σκοτεινή περίοδος. Πηγαινοερχόμενοι πολύ συχνά στην συμπρωτεύουσα για επαγγελματικούς λόγους, αλλά το πολύ-πολύ να διανυκτέρευα εκεί την παραμονή των επαγγελματικών μου υποχρεώσεων. Έτσι, έχασα τα ίχνη όλων και, όταν τα αναζήτησα, στάθηκε αδύνατον να τα βρω.

Εντύπωση μου έκανε το όνομα του παιδιάρου Ορθόδοξου Νικολάου Ορθοδοξιάδη. Γνώριζα τον Νίκο Ορθοδοξιάδη, προφανώς γιο του. Υπέθετα ότι η προέλευση του επιθέτου του οφειλόταν σε κάποια ιδιότητα, όχι όμως σε μικρό όνομα Ορθόδοξος. Τον ίδιο δεν τον γνώρισα.

Πρέπει να είχαμε κάποια συγγένεια, πιθανότατα με τη γυναίκα του Ζωή Ορθοδοξιάδου, συνονόματη με τη γιαγιά μου. Το συμπεραίνω γιατί, πέρα από τις επισκέψεις που ανταλλάσαμε οικογενειακά, συναντούσαμε όλη την οικογένεια συχνά στις επισκέψεις στο συγγενολόι τις ημέρες των ονομαστικών εορτών, όταν ξεκινούσαμε νωρίς το απόγευμα από το σπίτι μας και επιστρέφαμε πτώματα λίγο πριν από τα μεσάνυχτα, αφού ενδιάμεσα είχαμε μοιραστεί ως ντελιβεράδες της εποχής τα δώρα που κουβαλούσαμε και είχαμε διασταυρωθεί ουκ ολίγες φορές με τα ίδια πρόσωπα. Η Ζωή Ορθοδοξιάδου έμενε κάπου στα Πατήσια (στην περιοχή Κλωναρίδου αν θυμάμαι καλά) με τον ανύπαντρο τότε γιό της Νίκο. Στην ίδια διπλοκατοικία (αυτή την εικόνα έχω) έμενε και η κόρη της Δωροθέα, με την εγγονή της Ζιζή (προφανώς από το Ζωή) και τον άντρα της Χουρμούζη Ζαράρη. Και αυτός ήταν από τα μέρη μας, αλλά θα πρέπει να είχε σχέσεις και με τη Ρουμανία. Αυτό το συμπέρασμα είχα καταλήξει αφενός μεν από το γεγονός ότι μια μέρα τον είδα, χωρίς να με πάρει είδηση, να αριβάρει στο σπίτι ενός φίλου μου, του οποίου η μητέρα ήταν από τη Ρουμανία και με την οποία φαίνεται ότι είχε κάτι δοσοληψίες, αφετέρου δε από τις ιστορίες που έλεγε συχνά μετά από τα ταξίδια του εκεί, όπως κάτι που με είχε καταπλήξει ότι μια φορά στο Βουκουρέστι των αρχών της δεκαετίας του 60 και ενώ ετοιμαζόταν να διασχίσει μια λεωφόρο ένας τροχονόμος τον είχε αποτρέψει με επανειλημμένα σφυρίγματα για να προηγηθεί ένα ποδήλατο!

Σιγά-σιγά χάσαμε και τα δικά τους ίχνη. Ξέραμε μόνο πως για κάποιο διάστημα ο, οικογενειάρχης πλέον, Νίκος έμενε στους Θρακομακεδόνες (που γνωρίζαμε ως Μπίλιζα). Την ύπαρξη της δασκάλας Σμαράγδας Νικολάου Ορθοδοξιάδου, προφανέστατα αδελφής του Ορθοδόξου, αγνοούσα παντελώς!

Γνώριζα και τον Ιωάννη Επαμεινώνδα Θεοδωρίδη. Ήταν παντρεμένος με μία (δεύτερη, τρίτη; δεν το έχω ξεκαθαρίσει) εξαδέλφη του πατέρα μου, την Ιωάννα. Ανταλλάσαμε επισκέψεις συχνά, όσο έμεναν κοντά μας στην Κυψέλη, είτε στην οδό Αιγίνης είτε στην οδό Πολυμνίας. Αλλά και τα χρόνια που έμεναν στον Αλιάρτο δεν παραλείπαμε να περνάμε και να τους βλέπουμε οπότε μας διένονταν η ευκαιρία. Εκεί, μάλιστα, είχα μία ευτράπελη εμπειρία. Πήγαινα δεν πήγαινα δημοτικό και ο πατέρας μου με είχε πάρει μαζί του στη Λάρυμνα, όπου είχε πάει για τη δουλειά του. Περνώντας την ημέρα μας πάνω σε ένα πλοίο

τα ανοικτόχρωμα ρούχα με τα οποία με είχε ντύσει απερίσκεπτα η μητέρα μου είχαν γίνει σκούρα γκρίζα από την κάπνα. Επιστρέφοντας, κάναμε μία παράκαμψη να δούμε λίγο του Θεοδωρίδη στον Αλιάρτο. Οι μεγάλοι κάθισαν σε μία μικρή βεράντα και εμένα μου πρότειναν να κάνω καμιά βόλτα με το ποδήλατο του Νώντα, του γιού του ζεύγους, που έλειπε. Άλλο που δεν ήθελα. Αλώνιζα τους δρόμους. Ορθοπεταλία, βέβαια, γιατί δεν έφταναν να καθίσω στη σέλλα. Έλα όμως που αυτή τριβόταν στο παντελόνι μου και όταν επέστρεψα αυτό είχε ανοίξει στα δύο! Την απελπισία της μητέρας μου, το βράδυ της επιστροφής, δεν μπορώ να την περιγράψω. Με τις δύο κόρες του ζεύγους, την Μαρία και την Μιμίκια διατηρώ ακόμα κάποια επαφή.

Σε μια φωτογραφία η λεζάντα ανέφερε την παρουσία του Α(ντώνη). Ραλλίδη. Και αυτός ήταν συγγενής μας εξ αγχιστίας. Είχε παντρευτεί την Φωφώ, πρώτη εξαδέλφη του πατέρα μου, κόρη μιας άλλης αδελφής του Δράκου, της Σμαράγδας. Και με αυτή την οικογένεια χαθήκαμε κάποια στιγμή. Ίσως γιατί οι κόρες του ζεύγους, Αλέκα (Φέξη), Μάνια (Τσουχλίου) και Τζούλια, ιεραρχικά δεύτερες εξαδέλφες μας, ήταν αρκετά πιο μεγάλες από εμάς, ενώ τα παιδιά τους αρκετά μικρότερα. Το όνομα της Τζούλιας, πάντως, το συναντούσα συχνά στην επιγραφή της Σχολής Χορού που διατηρούσε στους Αμπελόκηπους, όχι μακριά από το γραφείο όπου δούλευα στις αρχές της δεκαετίας του 2000.

Ο Αντώνης Ραλλίδης ήταν και αυτός κοντοχωριανός από την Σωζόπολη. Μιλούσε πάντα για τις οικογενειακές του αλυκές εκεί. Ήταν και πολυπράγμων. Προπολεμικά είχε ασχοληθεί με τη δημοσιογραφία και μετείχε ενεργά στην πολιτική, στην πλευρά των βενιζελικών. Μάλιστα, οι αγχιστίτες της συμπρωτεύουσας είχαν στείλει αίτημα στον ίδιο τον Ελευθέριο Βενιζέλο για να τον κρίσει υποψήφιο των Φιλελευθέρων. Μεταπολεμικά άλλαξε ρότα. Τον έθελγαν οι αγώνες αυτοκινήτου και είχε πάρει μέρος σε αρκετά ράλλυ, μέχρι και το Ράλλυ Ακρόπολις. Έπαιρνε συνοδηγό τον ανεψιό του Παύλο Ραλλίδη, ο οποίος για χρόνια ήταν αφέτης του ιστορικού Ράλλυ. Και με αυτόν είχαμε συγγένεια εξ αγχιστίας, καθώς είχε παντρευτεί άλλη μια ανεψιά του Δράκου, την Ντίνα, κόρη της αδελφής του Ιουλίνας. Η κόρη του Παύλου και της Ντίνας, Ιουλίνα με τ' όνομα, είχε γεννηθεί ακριβώς μία εβδομάδα μετά από εμένα. Το ότι είμασταν συνομήλικοι με βοήθησε να διατηρήσω επαφή μαζί της τουλάχιστον μέχρι τα

μέσα της δεκαετίας του 80, παρότι, πριν εγκατασταθούν στη οδό Αναγνωστοπούλου, στο Κολωνάκι, έμεναν σχετικά μακριά: Γλυφάδα στην αρχή, Νέα Σμύρνη αργότερα. Μετά οι δρόμοι μας χώρισαν.

Ομολογώ ότι με μπερδέψαν οι Παρασκευόπουλοι. Μπορεί να ήταν εύκολο να αποκλείσω κάποιους, αλλά στάθηκε αδύνατον να εντοπίσω τον συγγενή μιας φίλης του πατέρα μου, της Όλγας Παρασκευοπούλου. Πηγαίνανε στο ίδιο σχολείο αλλά σε διαφορετικές τάξεις στον Πύργο, των καλογριών του Saint Joseph. Το ίδιο και η Φωφώ, η αδελφή του Παστρία Γιασόπουλου. Ίσως να υπήρχε και με αυτήν κάποια συγγένεια. Μια οικογένεια Α. Παρασκευοπούλου ήταν παρούσα στην κηδεία της προγιαγιάς Φωτεινής, σύμφωνα με δημοσίευμα της εποχής. Θυμάμαι ότι μου έδινε πάντα την εντύπωση ότι είχε ρωσικά χαρακτηριστικά. Πιθανόν να με επηρέαζε το όνομά της. Και το ότι είχε παντρευτεί ένα ρώσο εμικρέ, Τσερνιατσέκωφ, που δούλευε ως χημικός στη ζυθοποιία του Φιξ. Μένανε σε ένα νεοκλασικό στην αρχή της λεωφόρου Ηρακλείου και, οπότε καταφτάναμε οικογενειακά για επίσκεψη, ό,τι ώρα και να ήτανε, η πρώτη του αντίδραση με το που άνοιγε την πόρτα και μας έβλεπε ήταν να φωνάξει: «Όλγα το μύυρα!». Επαγγελματική διαστροφή ή έκφανση της παροιμιώδους καλοφαγίας του;

Άφησα τελευταίο τον Δράκο Μαυρομμάτη. Αν και μάλλον ο νεότερος της γενιάς του, είχε αναδειχθεί σε κεντρικό πόλο αυτής. Έμενε, με τη γυναίκα του Κατίνα (Παπαϊωάννου) σε διαμέρισμα μιας παλιάς πολυκατοικίας της Τσιμισκή, στη Θεσσαλονίκη. Ερχόταν, ωστόσο, συχνά στην Αθήνα. Είχε την Αγχιάλο μες στην καρδιά του. Από εδώ το έφερνε από εκεί το έφερνε, σε αυτήν θα γύριζε την κουβέντα. Είχε τρία παιδιά: τον Κώστα, τον Νίκο και την Ζωή. Με τις οικογένειες των πρώτων έχασα την επαφή πολύ νωρίς. Τελευταία έμαθα πως ζούσε στη Θεσσαλονίκη η σύζυγος του ενός, Σμαράγδα Μαυρομμάτη, ενός ο γιού του άλλου με την μητέρα του είχαν εγκατασταθεί στην Ιταλία. Με την Ζωή (Σπυροπούλου) είχαμε διατηρήσει κάποια επαφή μέχρι και τη δεκαετία του '70, καθώς ο σύζυγός της, στρατιωτικός δικαστής, υπηρετούσε στην Αθήνα.

Δυστυχώς, η ζωή έτσι τα φέρνει. Θεός ο γεωγραφικός χωρισμός, θεός οι ασύμβατες ηλικίες, θεός οι στενές οικογενειακές και οι επαγγελματικές υποχρεώσεις, σε απομακρύνουν από πρόσωπα, με τα οποία κάποια στιγμή διαπιστώνεις ότι θα ήθελες να διατηρήσεις τις επαφές. Και τότε είναι αργά.

Συνέχεια από τη σελ. 7

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε πομπή παραδοσιακών αγημάτων, η οποία κατέληξε στο Μνημείο «Αγνωστού Στρατιώτη» στην πλατεία Συντάγματος, όπου ακολούθησε κατάθεση στεφάνων από τους: Πρόεδρο «Πανθεσσαλικής Στέγης» Δρ. Στέφανος Κούτρας, Πρόεδρο της ΠΕΔ Θεσσαλίας και Δήμαρχος Μουζακίου κ. Γιώργος Κωτσός, Δήμαρχος Καρδίτσας Φώτης Αλεξάκος, επί τιμή εκ μέρους των ακριτικών συλλόγων των Θεσσαλών η Πρόεδρος των Συλλόγων Θεσσαλών Φλώρινας κ. Αγαθή Οικονόμου.

Στο τιμητικό άγημα έλαβαν μέρος μέλη συλλόγων, ντυμένοι με παραδοσιακές θεσσαλικές φορεσιές, ενώ μετά την κατάθεση στεφάνων ακολούθησε μπροστά στο

μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη για πρώτη φορά παρουσίαση παραδοσιακών χορών από Θεσσαλικούς συλλόγους της Αττικής και της υπόλοιπης Ελλάδας. Ευχαριστούμε θερμά τους συλλόγους που συμμετείχαν και ιδιαίτερα εκείνους που ήρθαν από τη Θεσσαλία και την υπόλοιπη Ελλάδα για να τιμήσουν με την παρουσία τους την Ιερή αυτή μέρα.

Οι σύλλογοι που συμμετείχαν στους παραδοσιακούς χορούς είναι οι εξής: Σύλλογος Θεσσαλών Φλώρινας, Θεσσαλική Ένωση Θριασίου Πεδίου, Σύλλογος Θεσσαλών Φυλής «Ο Ρήγας Φεραίος», Σύλλογος Θεσσαλών Χαϊδαρίου «Η ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΓΗ», Σύλλογος Θεσσαλών Ν. Ιωνίας Αττικής, Σύλλογος των Απανταχού Βαθυλακκικών Καρδίτσας «Η Αγία Μαρίνα».

Την επέτειο τίμησαν με την παρουσία τους: η κ. Αγαθή Οικονόμου Πρόεδρος του Συλλόγου Θεσσαλών Φλώρινας, ο κ. Γκουγκουστάμος Ιωάννης Πρόεδρος τους Συλλόγου Θεσσαλών Ρόδου, ο κ. Σιάτρας Θωμάς Πρόεδρος Συλλόγου Θεσσαλών Πιερίας «Γ. Καραϊσκάκης», ο κ. Αναστασίου Γιώργος Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Τρικαλινών Θεσσαλονίκης «Ο Ασκληπιός» και Κοσμήτορας της Λέσχης Θεσσαλών «Ο Ρήγας Φεραίος» Θεσσαλονίκης καθώς και οι πρόεδροι και τα μέλη των Πολιτιστικών Θεσσαλικών Συλλόγων, μέλη της Πανθεσσαλικής Στέγης.

Με την ολοκλήρωση της εκδήλωσης ακουλούθησε γεύμα στους εκπροσώπους των επαρχιακών Θεσσαλικών Συλλόγων για την οργάνωση του οποίου την ευθύνη είχε η κ.Τατιάνα Κόγια Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων.

3 μήνες+

Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

✓ Αλλαγές, μάλλον οι τελευταίες πριν τις εκλογές, καθώς ορίστηκαν ως νέοι αντιδήμαρχοι οι: Μιχ. Καπουρνιώτης, ως Αντιδήμαρχος Λοιπών Περιφερειακών Ενοτήτων Δήμου Βόλου στην θέση του μέχρι τώρα κ. Δημ. Λιβογιάννη και την κα Μίνα Καλογήρου ως αντιδήμαρχο Στρατηγικού Σχεδιασμού, Διοίκησης και ΚΕΠ, στην

θέση του κ. Θάνου Θεοδώρου μέχρι την λήξη της θητείας. Ευχόμαστε καλή δύναμη και επιτυχία στα καθήκοντά τους.

✓ Για μια ακόμη χρονιά εντυπωσιακή έναρξη της εορταστικής περιόδου στο Βόλο από τον Δήμαρχο Αχ. Μπέο να πλαισιώνεται από την Ελένη Φουρέιρα και τον Κων/νο Αργυρό. Για μια ακόμη χρονιά θα σχολιάσουμε ότι όλα αυτά βοηθούν την αγορά του Βόλου αλλά δεν μπορεί να επικεντρωνόμαστε μόνο στο κέντρο του Βόλου. Το Χριστουγεννιάτικο δέντρο του Φιλοπρόδοτου (τα συγχαρητήριά μας και φέτος για την πρωτοβουλία) δεν

μπορεί να υποκαταστήσει τον στολισμό στην Νέα Αγχιάλο. Φως περισσότερο φως!!! (οικονομία τις άλλες μέρες).

Χρόνια Πολλά, Καλή χρονιά με Υγεία σε όλους

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΘΑΝΑΤΟΙ

01. Γκαμάλια Μερσίνη του Γεωργίου 10/10/2018.
02. Φυτλής Νικόλαος του Πέτρου 11/10/2018.
03. Ελευθεριάδου Άννα του Χρήστου 21/10/2018.
04. Ζώτου Αναστασία του Λεωνίδα 31/10/2018.
05. Γιαννουλάτος Παναγιώτης του Γεωργίου 13/11/2018.
06. Μαυρομμάτης Ευάγγελος του Δανιήλ 16/11/2018.
07. Μαλαματλή Βασιλική του Γεωργίου 25/11/2018.
08. Δελγκώστα Βασιλική του Νικολάου 27/11/2018.
09. Σούρλα Σταυρούλα του Δημητρίου 27/11/2018.
10. Δελγκώστας Ιωάννης του Κωνσταντίνου 29/11/2018.
11. Σταντζούρης Παναγιώτης του Πασχάλη 07/12/2018.
12. Ζεμπέκης Δημήτριος του Σπυριδών 09/12/2018.
13. Κατσέλη Καλουδή του Νικολάου 21/12/2018.
14. Σιδέρη Ευαγγελία του Αναστασίου 21/12/2018.
15. Μπούτλα Ιωάννα του Στέφανου 25/12/2018.

**Η Ληξίαρχος
Αφροδίτη Κατρακαλίδου**

[Αυτοί που έφυγαν]

ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: ΜΙΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ. Παρασκευή ώρα 11.00 π.μ., στις 28 Δεκεμβρίου 2018, συγκεντρωθήκαμε συγγενείς, φίλοι, συνεργάτες, εκπρόσωποι της Τέχνης και του Πολιτισμού, Ακαδημαϊκοί για να αποχαιρετίσουμε τον Μεγάλο Έλληνα Μουσουργό, τον θαυμάσιο Μαέστρο, τον χαρισματικό Δάσκαλο, τον Ακαδημαϊκό, τον φίλο, μα πάνω από όλα τον Άνθρωπο Θόδωρο Αντωνίου.

Τον Θόδωρο Αντωνίου τον γνώρισα στα μέσα του 2007 από τον φίλο και συνεργάτη μου Θοδωρή Καραθόδωρο, συνθέτη και διδάκτορα μουσικολογίας. Τότε του προτείνουμε να γράψει ένα έργο το οποίο θα βασιζόταν στην ποίηση του κορυφαίου Έλληνα ποιητή και συμπατριώτη μας Κώστα Βάρναλη. Στόχος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας ήταν η έκδοση ενός πρωτότυπου ψηφιακού δίσκου («στα ηχοκώματα υψωμένων») με έργα σύγχρονων Ελλήνων συνθετών, στον οποίο θα συμμετείχαν και άλλοι έξι συνθέτες.

Όταν του εξηγήσαμε το σκεπτικό μας για την έκδοση αυτή, αμέσως, χωρίς δεύτερη σκέψη, με προθυμία και ευγένεια ψυχής, δέχθηκε ανιδιοτελώς να συμμετάσχει. Από την πρώτη συνάντησή μας, μου έκανε εντύπωση η ποιότητα του χαρακτήρα του.

Ο ογκόλιθος της μουσικής τέχνης και του πολιτισμού ήταν τόσο προσιτός, φιλικός και ομιλητικός απέναντί μου. Καθ' όλη τη διάρκεια της συνεργασίας μας (η οποία κράτησε αρκετό διάστημα από την παρουσίαση του project στο Μέγαρο Μουσική Αθηνών, μέχρι την έκδοση του ψηφιακού δίσκου) μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσω καλά τον Μαέστρο.

Ο Θόδωρος Αντωνίου υπήρξε ευφυής εργατικός, διορατικός, με φιλοσοφική σκέψη. Διέθετε το χάρισμα να καθελώνει τον συνομιλητή του. Προσηνής, ευγενικός, άνθρωπος της προσφοράς, λιτοδίαιτος, πολύ απλός και φιλικός. Ακτινοβολούσαν στη συμπεριφορά του πολλά ποιητικά χαρακτηριστικά που είναι δυσσεύρετα, συνήθως, σε ανθρώπους με μεγάλο δημιουργικό έρ-

γο και αναρίθμητες τιμητικές διακρίσεις. Μεταξύ μας ανεπιτύχη μία ειλικρινής φιλία, η οποία τίμησε εμένα προσωπικά όλα αυτά τα χρόνια και για την οποία του είμαι ευγνώμων.

Όμως, η φιλία αυτή και η ζεστασιά δεν εκτονώονταν μόνο μέσα στη δική μας σχέση, αλλά ήταν διάχυτες και ως προς τους συμπατριώτες μου Αγχιαλίτες, αφού με την παρουσία του στήριζε τις εκδηλώσεις μας. Αγαπημένο Μαέστρο, Όλοι γνωρίζουμε ότι αφήνεις ένα δυσαναπλήρωτο κενό στην Τέχνη και τον Πολιτισμό. Όλοι εμείς που σε γνωρίσαμε θλιβόμεθα, γιατί χάσαμε τον μαέστρο, τον Δάσκαλο τον φίλο τον σύμβουλο, μα πάνω απ όλα χάσαμε τον Άνθρωπο Θόδωρο Αντωνίου.

Η λύπη μας όμως μετριάζεται με τη σκέψη ότι στο διάβα σου απ αυτή τη ζωή δημιούργησες και υπήρξες χρήσιμος προσφέροντας μέχρι το τέλος της ζωής σου, όπως ακριβώς συνήθιζες να λες: «Από οποιαδήποτε θέση και αν υπηρετήσω, θέλω να φανώ χρήσιμος όσο ζω». Και να είσαι σίγουρος, μαέστρο ότι υπήρξες χρήσιμος γιατί:

Δημιούργησες πρότυπα, άφησες παρακαταθήκες, συνεισέφερες στην Τέχνη και τον Πολιτισμό, βοήθησες τους μαθητές και τους ομοτέχνους σου, αλλά κυρίως, μέσα από όλες τις δραστηριότητές σου καλλιεργούσες ήθος. Αιωνία θα είναι η μνήμη σου.

Γράφει ο Απόστολος Ζαφειρόπουλος

ΣΑΡΑΝΤΟΣ Ι. ΚΑΡΓΑΚΟΣ ΜΙΑ ΕΞΕΧΟΥΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Συγγενείς, αγαπημένοι φίλοι, άνθρωποι από το χώρο της τέχνης και των γραμμάτων αλλά και άνθρωποι απλοί κάθε ηλικίας που τους γοήτευε ο λόγος και το παράδειγμα του Σαράντου Καργάκου τον συνόδευαν την Τετάρτη 15 Γενάρη 2019 στις 2 η ώρα το μεσημέρι στο Β' κοιμητήριο στη τελευταία του κατοικία. Όλοι προσέτρεξαν να πουν το τελευταίο αντίο στον Μέγα Δάσκαλο Σαράντο Ι. Καργάκου. Εντύπωση προκάλεσε η απουσία εκπροσώπων του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού. Ο Σαράντος Καργάκος υπήρξε άριστος ιστορικός, φιλόλογος και δοκιμιογράφος. Έγραψε περισσότερα από 80 βιβλία μεταξύ των οποίων και την ιστορική μελέτη «Από το μακεδονικό ζήτημα στην εμπλοκή των Σκοπίων» και μεγάλο αριθμό άρθρων και κριτικών αφού για πολλά χρόνια ήταν συνεργάτης σε πολλά περιοδικά και εφημερίδες. Πνεύμα ανήσυχο και δημιουργικό πρωταγωνιστεί στις φοιτητικές κινητοποιήσεις της δεκαετίας του 1960 και υπήρξε ο εισηγητής του 15% για την Παιδεία.

Τον ιστορικό και φιλόλογο Σαράντο Καργάκο τον γνώρισα μέσα από τα βιβλία του, αλλά τον Άνθρωπο Σαράντο Καργάκο τον γνώρισα το 2006, όταν του τηλεφώνησα να συμμετάσχει ως εισηγητής στην Ημερίδα του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας για τα 100 χρόνια από το ολοκαύτωμα της

Αγχιάλου της 30ης Ιουλίου του 1906. Εντύπωση μου έκανε η προθυμία με την οποία δέχτηκε να μας βοηθήσει για την επιτυχία της ημερίδας. Έκτοτε συνεργαστήκαμε πολλές φορές. Στα 12 χρόνια της συνεργασίας μας διέκρινα τον ένθερμο πατριώτη και την ευθύτητα και συνέπεια των λόγων του. Περισσότερο όμως εντύπωση μου έκανε η ευγένεια και η γλυκύτητα της ψυχής τόσο του ίδιου όσο και της συντρόφου του της κα Γιάννας.

Αγαπημένη μας Δάσκαλε η θλίψη μας μεγάλη. Η απώλεια σου απορφάνεψε τα γράμματα. Εμείς στο Σύλλογο Αγχιαλιτών της Αθήνας σου είμαστε ευγνώμονες για την τιμή που μας έκανες να συνεργαστείς μαζί μας. Κρατάμε με δέος τις αναμνήσεις μας και τις επιστολές σου. Οι παρακαταθήκες σου πολλές. Και όπως είπε ο γιός σου ο Γιάννης έτσι και εμείς δεν θα χρειαστεί να κλείσουμε τα μάτια μας για να σε δούμε. Αιωνία σου η μνήμη!

ΦΙΛΟΠΡΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ: ΒΑΡΙΑ Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ - ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στην κατοχή του Συλλόγου μας περιήλθε μία εφημερίδα του Φιλοπρόδου που εκτυπώθηκε και διανεμήθηκε τον Ιούνιο του 1959(!!!) στη Νέα Αγχιάλο. Υπεύθυνος σύνταξης ένας εκ των συνιδρυτών του συλλόγου, ο αειμνηστος κ. Γεώργιος Μπουρτζής. Την παρέδωσε στο Σύλλογο η κ. Ευαγγελία Κίτσουγλου, η οποία την ανακάλυψε μέσα στα πράγματα του πατέρα της κ. Λεωνίδα Κίτσουγλου, μέλος του Φιλοπρόδου αλλά και της τότε χορωδίας του συλλόγου.

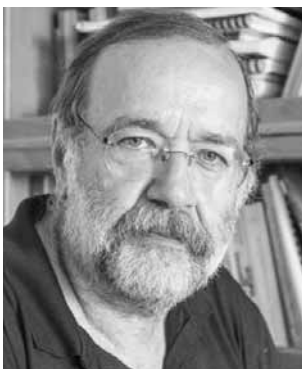
Διαβάζοντάς την κανείς, θα ανακαλύψει πόσο δραστήριοι κοινωνικά, αθλητικά, καλλιτεχνικά και πολιτιστικά ήταν πάντα οι Αγχιαλίτες. Θα ανακαλύψει και θα συγκινηθεί διαβάζοντας τα ονόματα των μελών της χορωδίας του Φιλοπρόδου, της κίνησης του ληξιαρχείου, της νέας διοίκησης του αθλητικού συλλόγου. Θα ανα-

καλύψει πόσο άρρηκτα συνδεδεμένη είναι η ιστορία του συλλόγου με την πολιτιστική κληρονομιά του τόπου μας. Ενόσ συλλόγου που ιδρύθηκε στην Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας το 1882 και επανιδρύθηκε στη Νέα Αγχιάλο το 1957...!!

Ελπίζουμε και ευχόμαστε να υπάρξουμε άξιοι συνεχιστές του ονόματος και της βαριάς πολιτιστικής κληρονομιάς του Φιλοπρόδου. Είναι τιμή και χρέος μας απέναντι σε όλους αυτούς, που σε καιρούς δύσκολους, είχαν όραμα και έδωσαν προοπτική στον τόπο μας.

Η Πρόεδρος Βαλασία Πετρίδη και το Δ.Σ. του Φιλοπρόδου Συλλόγου ευχαριστούν θερμά την κ. Κίτσουγλου γι' αυτή την ευγενική και ιδιαίτερως σημαντική προσφορά της.

Αντώνης Α. Αντωνίου: Εγκυκλοπαιδικό Βιογραφικό Λεξικό Νεότερης Θεσσαλικής Ιστορίας

Την Τετάρτη 21 Νοεμβρίου, στον χώρο του βιβλιοπωλείου BOOKS PLUS, πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση του βιβλίου του Αντώνη Α. Αντωνίου με τίτλο **ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ**.

Για το βιβλίο απήχθησαν χαιρετισμό ο εκδότης των εκδόσεων ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ κ. Νώντας Παπαγεωργίου, ο περιφερειάρχης Θεσσα-

λίας κ. Κ. Αγοραστός. Για το βιβλίο και τον συγγραφέα μίλησαν: ο διακεκριμένος καθηγητής Ιστορίας του πανεπιστημίου Θεσσαλίας και πρόεδρος της Εταιρείας Θεωρίας Έρευνας και Διδακτικής της Ιστορίας κ. Δ. Σακκής, ο βουλευτής κ. Σπύρος Λάππας, ο βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας.

Για το βιβλίο προέβη σε μια εμπεριστατωμένη ανάλυση ένας από τους πιο γνωστούς καθηγητές ιστορίας στην Ελλάδα γνωστός για το έργο του και στο εξωτερικό Πρόεδρος της Εφορείας των Γενικών Αρχείων του Κράτους και διευθυντής του περιοδικού Νέα Εστία κ. Νίκος Καραπιδάκης.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους η βουλευτής κ. Χρυσούλα Κατσιαβριά Συροπούλου, ο βουλευτής κ. Σπύρος Λάππας, ο βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας, ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κωνσταντίνος Αγοραστός, ο αντιπεριφερειάρχης Καρδίτσας κ. Βασίλειος Τσιάκος, ο πρώην βουλευτής Καρδίτσας κ. Ντίνος Ρόβλιας, ο καθηγητής ιστορίας του Ιονίου πα-

νεπιστημίου κ. Νίκος Καραπιδάκης, ο καθηγητής ιστορίας του πανεπιστημίου Θεσσαλίας Δημήτριος Σακκής και άλλοι πανεπιστημιακοί καθηγητές και ερευνητές, καθώς και ο μουσικοσυνθέτης κ. Θωμάς Μπακαλάκος (εκτελέστηκαν και αποσπάσματα από έργα του). τέλος, τίμησαν την εκδήλωση με την παρουσία τους εκπρόσωποι συλλόγων και φορέων των Θεσσαλών της Αθήνας μεταξύ των οποίων ο πρόεδρος του συλλόγου Απανταχού Καρδιτσιωτών κ. Κωνσταντίνος Κουσιαΐς, ο πρόεδρος της Πανθεσσαλικής Στέγης κ. Στέφανος Κούτρας και ο πρόεδρος του Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας κ. Απ. Ζαφειρόπουλος.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Στα λήμματα του συγκεκριμένου τόμου παρουσιάζονται πρόσωπα που έχουν ολοκληρώσει τον βιολογικό τους κύκλο, τα οποία είτε γεννήθηκαν στη Θεσσαλία και έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην ιστορική εξέλιξη είτε εγκαταστάθηκαν ή έδρασαν στη Θεσσα-

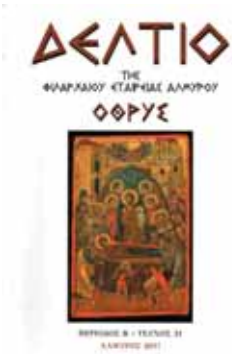
λία και συνέβαλαν στη σημερινή κοινωνική και πολιτισμική ταυτότητά της. Η έρευνα καλύπτει χρονικά την περίοδο από την ολοκλήρωση της κατάκτησης της Θεσσαλίας από τους Οθωμανούς, στις αρχές του δέκατου πέμπτου αιώνα, έως τις μέρες μας. Για τη σύνταξη των λημμάτων αξιοποιήθηκε ποικίλο υλικό, όπως εγκυκλοπαίδειες, άρθρα εφημερίδων και περιοδικών, μονογραφίες και διαδικτυακές πηγές, ενώ πραγματοποιήθηκαν επαφές με συγγενείς για να συλλεχθούν αδημοσίευτες πληροφορίες από δυσπρόσιτες πηγές. Έτσι η θεσσαλική ιστορία αναδεικνύεται μέσα από τη ζωή, το έργο και την προσφορά των πρωταγωνιστών του ιστορικού γίγνεσθαι.

Ύστερα από πολυετή εργασία του, ο διδάκτωρ Οικονομικής Ιστορίας Αντώνης Α. Αντωνίου μάς προσφέρει ένα μεγαλόπνοο έργο στο οποίο μας δίνονται με μεγάλη πληρότητα σημαντικά στοιχεία γνώσης για την ιστορία της Θεσσαλίας.

«Η δημιουργία ενός βιογραφικού λεξικού

[Βιβλιοπαρουσίαση] Γ. ΝΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ιστορικός - Γλωσσολόγος

**Δελτίο της Φιλαρχαίου Εταιρείας Αλμυρού «ΘΟΥΡΥΣ»
Τεύχη 21 (2017), 22 (2018)**

Με την επιμέλεια του Βίκτωρα Κοντονάτσιου και υπεύθυνων σύνταξης των Κοντογεωργάκη Χρυσούλας και Λασκαρίδη Γεώργιου κυκλοφορούν σε επιμελημένη έκδοση οι δύο αυτοί τόμοι της εταιρείας, με έπανοι της Ακαδημίας Αθηνών, αφιερωμένο κυρίως στην αρχαιογνωσία της Άλου, που διακρίνεται χρονολογικά και περιγραφικά ως «Νέα Άλος», «Ανω Πόλη» και «Κάτω Πόλη». Εμπειριστατωμένα άρθρα Ελλήνων και ξένων ερευνητών προσφέρουν διαχρονικά στοιχεία ισάξια των εκθέσεων της «Αρχαιολογικής εν Αθήναις Εταιρείας» τα οποία αναδεικνύουν την ιστορική, αρχαιολογική, καλλιτεχνική αξία, όχι μόνο της Άλου, αλλά και της περιβάλλουσας αυτήν περιοχής της.

Ο αναγνώστης πρέπει να αισθάνεται πνευματική ικανοποίηση για το περιεχόμενο των δύο αυτών τόμων, αφού του προσφέρουν λεπτομερή και αξία μελέτης στοιχεία

«Φιλάρχαιος».

Μας θυμίζει τη ρήση ότι πρέπει να «ακουμπάμε στο παρελθόν, να αγγίζουμε το παρόν, για να ονειρευόμαστε το μέλλον» αυτού του τόπου.

Ένα μέλλον αξία στηριζόμενο από τους παράγοντες-συγγραφείς των τόμων αυτών, που αναδεικνύουν επισημητικά και με καλλιπέπια τα μνημεία, τα οποία έφτασαν ως εμάς, για να τα προφυλάσσουμε και να τα μελετούμε.

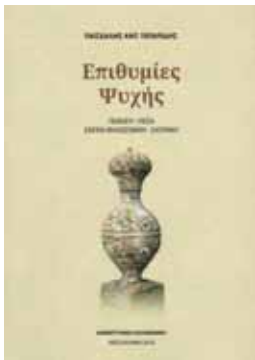
για την αυτογνωσία των σημερινών κατοίκων μέσα από την προβολή και του πιο παραμικρού στοιχείου. Αυτό συμβάλει ως κίνητρο για μια άμεση επαφή με τα μνημεία της περιοχής - εικονογραφία του παρελθόντος και ένδειξη μιας μακράς τοπικής ιστορίας για κάθε ευαίσθητο μελετητή που συνειδητοποιεί το καταξιωμένο μακροχρόνιο έργο της Εταιρείας που σεμνά αποκαλείται

Δύο εκδοτικές προσπάθειες από τον ΠΑΣΧΑΛΗ ΑΝΤ. ΤΑΤΑΡΙΔΗ

α) ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΨΥΧΗΣ, Ποίηση - Πεζά - Σκέψη Φιλοσοφική - σατιρική

(εκδ. ΑΜΦΙΚΤΙΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ Θεσσαλονίκη 2018)

**β) ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΠΕΤΑΓΜΑΤΑ, Ποίηση - Πεζά - Σκέψη Φιλοσοφική - Σατιρική
Θεσσαλονίκη, 2018**

Μια ευχάριστη έκπληξη μας πρόσφερε πάλι, αλλά και συγκινητική, ο Πασχάλης Αντ. Ταταρίδης με τις δύο πρόσφατες εκδόσεις έργων του, αφού μας εισάγει με τα γραφόμενά του στη βασική θεώρηση της ζωής, πνευματικής, ψυχικής, υλικής του σύγχρονου ελληνισμού μέσα από το πρίσμα ενός άδολου ανθρωπισμού.

Ο αναγνώστης του θα απολαύσει την ιδιότυπη γλώσσα της γραφής του σε κάθε είδος

των κειμένων που παραθέτει (ποιητικών - πεζών, φιλοσοφικών, σατιρικών).

Αυτά διανθίζονται με χαρακτηριστικά λόγια, αρχαία και νεώτερα ιδιωματικά στοιχεία, έτσι ώστε να προβάλλεται η αδιάσπαστη συνέχεια του ελληνικού του λόγου με κοινά νοήματα ανθρωπισμού.

Αυτά αναφέρονται κυρίως στις εμπειρίες μιας μακράς ζωής, που αντικατοπτρίζει παραδόσεις τοπικές ανατολικωρωμιωλικές - μακεδονικές μαζί με αυτοβιογραφικά στοιχεία. Τα τελευταία έχουν χαρακτήρα όχι μόνο ατομικό-ιστορικό, αλλά διδακτικό, αφού περιέχουν και τον τρόπο αντιμετώπισης προβλημάτων κοινών για τον σύγχρονο ελληνισμό. Από την κυπριακή εμπλοκή του μέχρι τις σύγχρονες ταλαιπώρες συντάξεις των μνημονίων (!).

Πλούσια ποίηση σε αισθήματα και φιλοσοφία χρω-

ματίζει κάθε σελίδα αυτών των γλαφυρών και «λαογραφικά» βιβλίων του Ταταρίδη, έτσι ώστε και οι αναφορές στο πλούσιο ανθρωπιστικό έργο του να οδηγούν τον μελετητή τους στο Μουσείο - κατάθεση ψυχής, που ίδρυσε.

Αυτό περικλείει και υλικά ό,τι κουβαλούσε πάντοτε μέσα του ως «ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΨΥΧΗΣ», πράγμα που αναγνωρίζουν με επιστολές τους συγγραφείς - καθηγητές πανεπιστημίου μέ-

χρι και ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας (μαζί με τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής).

Εκεί όπου άφησε ως στρατευθείς ένα κομμάτι της ψυχής του, ελληνικής πέρα ως πέρα, την οποία ενσαρκώνουν και γλωσσικά τα ποιητικά χαρίσματα, που του προσφέρει η μαγεία της ελληνικής γλώσσας, με όποιον τρόπο και να την χειρίζεται.

Ο επισκέπτης του Μουσείου του στην μακεδονική γη, ας έχει για «οδηγό» του τα δύο αυτά βιβλία του.

Αυτά εκφράζουν καλλιτεχνικά - ποιητικά, φιλοσοφικά και «αυτοβιογραφικά» ό,τι στεγάζει υλικά αυτό το Μουσείο.

Είναι κι αυτό μια «Επιθυμία Ψυχής», της ψυχής του Πασχάλη Ταταρίδη που μας κάνει γνωστή η ανθρωπιστική του γραφή, ως ενθάρρυνση αυτογνωσίας και αισιοδοξίας στην αντιμετώπιση της σημερινής ζωής του τόπου μας.

σε περιφερειακό επίπεδο μας δίνει το πλεονέκτημα της καταγραφής ενός μεγάλου συνόλου ανθρώπων, η εκτεταμένη παρουσία των οποίων στα λήμματα του λεξικού αναδεικνύει τα ιδεολογικά ρεύματα και τις πολιτισμικές αξίες. Πρόκειται για μια πρακτική, η οποία καμία σχέση δεν έχει με τις αυτοβιογραφίες και τις περιλάμπρες κατά παραγγελία βιογραφίες. Ο ιστορικός καταγράφοντας ένα μεγάλο σύ-

νολο ατομικών πορειών ζωής πετυχαίνει να διαχύσει την ιστορική γνώση και να την κάνει προσβάσιμη σε ένα ευρύ κοινό. Εντάξαμε το έργο μας σε μια προσπάθεια για αυτογνωσία και πίσω από τα πρόσωπα προσπαθήσαμε να εστιάσουμε στο ιστορικό γεγονός, να υπηρετήσουμε τη διερεύνηση του ιστορικού περιβάλλοντος».

Από την εισαγωγή του βιβλίου

Ο Αντώνης Α. Αντωνίου είναι πτυχιούχος του Οικονομικού

Τμήματος του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, κάτοχος DEA Οικονομικής Ιστορίας του Πανεπιστημίου Paris I Sorbonne, κάτοχος DEA Κοινωνιολογίας της Εργασίας του Πανεπιστημίου Paris VII Jussieu και διδάκτωρ Οικονομικής Ιστορίας του Πανεπιστημίου Paris I Sorbonne. Έχει πραγματοποιήσει μακροχρόνιες έρευνες σε αρχεία και βιβλιοθήκες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Συγγράμματά του είναι: «Γαμήλια έθιμα των καραγκούνηδων της Δυτικής Θεσσαλίας: Το παράδειγμα της κοινότητας Ματαράγκας», 1991, «Δημόσιες δαπάνες (1833-1939)» στη σειρά Μελέτες Νεοελληνικής Οικονομικής Ιστο-

Κυνηγώντας την Συμμετρία

Έφθασε στα χέρια μας μια πολύ ενδιαφέρουσα έκδοση. Είναι το βιβλίο του Συμπατριώτη μας Τάκη Θεοδωρίδη με τίτλο «Κυνηγώντας την Συμμετρία». Μέσα στις σελίδες του πολυσέλιδου βιβλίου ο αναγνώστης θα παρακολουθήσει την δεύτερη μετναστυτική απόπειρα του συγγραφέα στην Αμερική προς αναζήτηση της «Συμμετρίας».

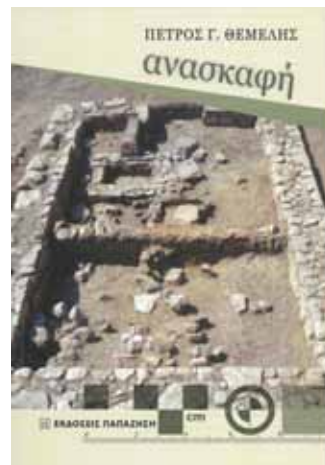
Το τι είναι η «Συμμετρία» αυτή για μια χώρα σαν την Αμερική μας περιγράφει ο συγγραφέας στον πρόλογο του βιβλίου, καθώς και εν περιλήψει τις περιπέτειες της πρώτης απόπειρας. Είναι πραγματικά ενδιαφέρον και καθώς πρόκειται κυρίως για αυτοβιογραφικό βιβλίο. Μέσα από τις περιπέτειες στην Αμερική μπορούμε να δούμε πέρα από την ιστορία, την διαφορά στην φιλοσοφία των ανθρώπων στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

Ο Τάκης Θεοδωρίδης γεννήθηκε στην Νέα Αγχιάλο, Μαγνησίας και έζησε τα παιδικά και μαθητικά του χρόνια στο Βόλο. Τις πανεπιστημιακές σπουδές του τις έκανε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής όπου και αποφοίτησε Ηλεκτρολόγος Μηχανικός.

Κατά την πολυετή καριέρα του σαν τεχνικό και διευθυντικό στέλεχος γνωστών πολυεθνικών εταιριών όπως της Siemens, της Hewlett Packard, της ABB, της AT&T και άλλων εργάστηκε και έζησε όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Αφρική, στη Μέση Ανατολή, στη Γαλλία και αλλού.

Ο Τάκης Θεοδωρίδης είναι μέλος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (ΤΕΕ), του Ινστιτούτου Ηλεκτρολόγων και Ηλεκτρονικών Μηχανικών Αμερικής (IEEE) και είναι επίσης κάτοχος έξι Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας σε διάφορους τεχνολογικούς τομείς από τα οποία τα τέσσερα είναι ευρωπαϊκά (ελληνικά) και τα δύο αμερικανικά.

Ανασκαφή από τον Πέτρο Γ. Θέμελη

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ» το νέο βιβλίο του πολύ γνωστού και σπουδαίου αρχαιολόγου Πέτρου Θέμελη με τίτλο Ανασκαφή. Όπως αναφέρεται και στο οπισθόφυλλο «Προχώρησα στη συγγραφή ενός σύντομου, εύληπτου εγχειριδίου ανασκαφικής τεχνικής για να υπογραμμίσω την ανάγκη επικράτησης και στη χώρα μας ενός ενιαίου συστήματος τεκμηρίωσης των ανασκα-

φικών δεδομένων, ενός ομοιόμορφου τρόπου τήρησης ημερολογιακών σημειώσεων από όλους τους ανασκαφείς στην Ελλάδα, εύκολου στη χρήση, αποτελεσματικού και δεκτικού μηχανογράφησης. Η απομάκρυνση των στρωμάτων κατά την ανασκαφή επιτρέπεται και δικαιολογείται μόνον εφόσον λαμβάνεται μέριμνα για μια πλήρη επί τόπου τεκμηρίωση της θέσης των κινητών ευρημάτων στις επάλληλες στρώσεις (σε έκταση και βάθος), της σύστασης τής κάθε στρώσης, του περιεχομένου, της χρονο-

Ο Πρόεδρός μας με τον Πέτρο Θέμελη

λόγησής της, με βάση την κεραμική και τα νομίσματα, καθώς και των παραγόντων δημιουργίας της, εάν δηλαδή οφείλεται σε φυσικά ή ανθρωπογενή αίτια». Πραγματικά ενδιαφέρον και όχι μόνο για αρχαιολόγους!

ρίας, υπό έκδοση από το Ιστορικό Αρχείο της Εθνικής Τράπεζας και το ΚΕΠΕ, «Συμβολαιογραφικές πράξεις συμβολαιογραφούντος Ειρηνοδίκου Καρδίτσας Σοφοκλέους Ουταϊοκαρύδου (1881-1882): περιλήψεις ευρετήρια», υπό έκδοση από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Άρθρα του έχουν δημοσιευτεί σε έγκυρα περιοδικά, όπως «Ιστορικά», «Σπουδαί», «Αρχαίον Οικονομικής Ιστορίας» και σε πρακτικά διεθνών και πανελλήνων επιστημονικών συνεδρίων.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, σας καλεί να έλθετε στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου (Άρθρο 10 του Καταστατικού) και να κόψουμε την Πρωτοχρονιάτικη πίτα μας την ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2019 και ώρα 11.30 στο Εντευκτήριο της Ένωσης Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας οδός Ιπποκράτους 34, 5ος όροφος. Τηλ. 210 3620418. Θα υπάρξει μπουφές προσφορά του συμπατριώτη μας Σταύρου Αξαρλή, στη μνήμη της μητέρα του, Σεβαστής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Απόστολος Ζαφειρόπουλος

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2019
Όλοι παρόντες

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Τσιάνης Κων/νος

Για ενημέρωσή σας επισκεφθείτε την ιστοσελίδα: WWW.iar.gr

ΓΙΝΕΤΕ ΧΟΡΗΓΟΙ

Για να γίνει πραγματικότητα το όραμα όλων μας!!!
Για να δώσετε στην «Αγία Τριάδα» την αίγλη που της αξίζει!!!
Για να αισθανθείτε ότι συνεισφέρατε και Σεις!!!

ΜΠΟΡΕΙΤΕ!!!

1. Ε.Τ.Ε. 217/296156-39
IBAN: GR2901102170000021729615639
BIC: ETHNGRAA
2. Eurobank 0026.0446880200242077
IBAN: GR8102604460000880200242077
BIC: ERBKGRAA

Για οποιοδήποτε έμβασμα επικοινωνήστε με τον Τία του ιδρύματος Νίκο Ραχμανίδη τηλ.: 697 229 7649

Τιμητική εκδήλωση για την Ζωή Κανάβα

Στις 4 -11-2018 στην έκθεση Χριστιανικού βιβλίου, που πραγματοποιήσαν οι εκδόσεις Εν Πλω στο ξενοδοχείο ΚΑΡΑΒΕΛ, τιμώμενο πρόσωπο ήταν η συμπατριώτισσά μας συγγραφέας Ζωή Κανάβα Ασδεράκη.

Μίλησαν γι' αυτήν και το έργο της ο π. Σταμάτης Σκλήρης, πολύ γνωστός στο χώρο των γραμμάτων και των τεχνών αγιογράφος και γιατρός, ο κ. Αλέξανδρος Κατσιάρας, φιλόλογος και θεολόγος, Διευθυντής του Ρ.Σ.Ε.Ε. και η γνωστή συγγραφέας κ. Αγγελική Βαρελλά.

Επίσης υπήρχε ταυτόχρονη προβολή των δραστηριοτήτων της τιμώμενης συγγραφέως σχετικών με την διάδοση της φιλαναγνωσίας. Την εκδήλωση παρακολούθησε πλήθος κόσμου.

Η συγγραφέας
Ζωή Κανάβα

«Μουσική Βραδιά Αλληλεγγύης» που οργάνωσαν Σύλλογοι της Ν. Αγχιάλου

Την Τετάρτη 12 Δεκεμβρίου 2018, πραγματοποιήθηκε για 7η συνεχόμενη χρονιά η «Μουσική Βραδιά Αλληλεγγύης» που οργάνωσαν σύλλογοι της Νέας Αγχιάλου. Ο χώρος ίδιος, η ταβέρνα «Δαίδαλος» του κ. Θωμά Γιαννακού. Ο σκοπός της εκδήλωσης πραγματοποιήθηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Τρόφιμα μακράς διάρκειας καθώς και το χρηματικό ποσό που μαζεύτηκε, θα διατεθούν σε συμπολίτες μας που έχουν ανάγκη. Οι ντόπιοι καλλιτέχνες, που εθελοντικά συμμετείχαν, με την μουσική και το τραγούδι προσπάθησαν και κατάφεραν να μεταδώσουν το κέφι και

την αισιοδοξία τους στο κατάμεστο κέντρο.

Τα Δ.Σ. των συλλόγων που συμμετείχαμε στη διοργάνωση, ευχαριστούμε θερμά τους επαγγελματίες της Αγχιάλου για τις προσφορές τους.

Τους καλλιτέχνες που αφιλοκερδώς ένωσαν τις δυνάμεις τους για την επιτυχία της εκδήλωσης. Όλον αυτό τον κόσμο που παρευρέθηκε αλλά κι αυτούς που άφησαν τρόφιμα ή χρήματα χωρίς να είναι κοντά μας. Η χθεσινή βραδιά ήταν ένα ηχηρό μήνυμα απέναντι στην κρίση και τον κοινωνικό αποκλεισμό, που κατέστησε σαφές ότι μόνο με αλληλοβοήθεια και συλλογική προσπάθεια μπορούμε να τα καταφέρουμε. Οι καλλιτέχνες που πήραν μέρος ήταν:

Αιμιωνίτης Βασίλης-Γκούβερη Αθηνά-Δράγνης Στέλιος Κόκκινος Τζίνο-Κολώνης Ντίνος-Κούντριας Ταξιάρχης-Κοντοβάς Γιάννης-Κουτσοβασίλης Κώστας-Μουτζούρης Στέλιος-Πάγκαλος Γιώργος-Σταμούλης Γιώργος-Σταυράκη χαρά-Τζάερλης Φάνης-Τζουμερκιώτης Δημήτρης.

Ηχητική εγκατάσταση: Λασκαρίδης Μίλτος

Οι διοργανωτές σύλλογοι:

Αθλητικός Σύλλογος «Πύρασος» Νέας Αγχιάλου

Αθλητικός Σύλλογος «Φθιτίδες Θήβες-Αγχιάλος»

Ένωση Επαγγελματιών Υγειονομικού Ενδιαφέροντος Νέας Αγχιάλου

Εξωραϊστικός και Εκπολιτιστικός Σύλλογος «ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ»

Ορειβατικός Σύλλογος Νέας Αγχιάλου

Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του «Ευγένειου» 1ου Δημοτικού Σχολείου

Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του «ΒΑΡΝΑΛΕΙΟΥ» 2ου Δημοτικού Σχολείου

Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Γυμνασίου Νέας Αγχιάλου

Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Λυκείου Νέας Αγχιάλου

Σύλλογος Γυναικών Νέας Αγχιάλου

Σύλλογος Ερασιτεχνών Αλιέων Νέας Αγχιάλου

Σύλλογος εν Θεσσαλία Οξυωτών

Σύλλογος Πολεμικών Τεχνών Νέας Αγχιάλου

Φιλοπρόδοος Σύλλογος Νέας Αγχιάλου

Οι εκδόσεις του Συλλόγου μας - ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΙΔΕΑ ΓΙΑ ΔΩΡΑ

